

వి ర హ గీ తం

(లలిత గీతాలు)

ముత్యాల సరాలతో

దుర్గా ప్రసాద్

నలుబది మూడవ పూజా పుష్పము

33

వి ర హ గీ త లు

(లలిత గీతాలు)

ముత్యాల సరాలలో

Acc. No. 25793

దుర్గా ప్రసాద్

ప్రథమ ముద్రణము 500 ప్రతులు

సర్వస్వామ్యములు - గ్రంథ కర్తవి.

ప్రమాదినామ సంవత్సర అశ్వయుజ శుద్ధ దశమి

1999 సంవత్సరము అక్టోబరు నెం

వెం రు. 20-00

ముద్రణము :

డి. బి. ప్రింటర్సు, విజయవాడ-3.

ప్రతులకు :

విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్

విజ్ఞాన భవన్, బ్యాంకు స్ట్రీట్, హైదరాబాదు.

అన్ని శాఖలలో లభ్యమగును.

పి. దుర్గారావు, యం. ఓ. యల్.

ఆడవిదేవులపల్లి పోస్టు,

(వయా) మిర్యాలగూడ. నల్లగొండజిల్లా, 508 207.

విసగ్న వాక్యము

“విరహగీతం” అను ఈ చరిత గీతాల పుస్తకమును నలుబది మూడవ పూజా పుష్పముగా తెలుగు సాహితీ సరస్వతీ చరణారవిందముల తక్కి పూర్వకముగా సమర్పించుకొనుచున్నాను. ఈ థము ముత్యాల సరములలో గూర్చబడినది.

ఉపాధ్యాయ ని నిర్వహించుకొనుచు అప్పుడప్పుడు వ్రాసికొనినవి ఈ గీతములు, మధుర తక్కిని మనోహరముగా వ్రాసికొనిన మనోభక్తురాలు మీరాబాయి, శ్రీ గోదాదేవి, కీ॥ శే॥ దేవులపల్లి వేంకట కృష్ణశాస్త్రిగారి మధుర గీతములే నా యీ చరిత గీతములకు ప్రేరణయని చెప్పవచ్చును.

ఈ గ్రంథమున శ్రీకృష్ణ దేవుని నాయకునిగా జేసికొని, తక్కితో రచించిన గేయములను శ్రీకృష్ణుని చరణారవిందములకే సమర్పణము గావించుచున్నాను.

ఇందు నాయకునిగా వర్ణింపబడిన శ్రీకృష్ణుడు (మురళీతోలుడేగాక) పరబ్రహ్మ స్వరూపముగను. ఇందలి గోపికా విరహము పరమేశ్వరుని యందు లీనమగుటకు వేదనా పూర్వకమగు జీవి ప్రార్థనగా భావింపవలెను.

ఇదివఱకు ప్రచురించిన అలిత గీతములను ప్రశం
 సింతుచు, పత్రికలు, ప్రముఖులు వ్రాసియున్నారు, వారం
 దరికిని నా సమస్సుమాంజలులు. బదే విధముగా మఱ
 కొన్ని గ్రంథములు ప్రచురింపవలెనని నా ఆకాంక్ష.

ఈ గ్రంథమునందు గల 108 గీతములు సాధ్య
 మైనంతవఱకు పాడుకొనుటకు వీలుగా అలిత పదములతో
 గుది గ్రుచ్చబడినవి. ఆకాశవాణి, డి.వి.లలో పాడు కొను
 టకు వీలుగా తేలిక భాషలో నున్నవి. కృష్ణభక్తి పరిపూర్ణ
 మైనవి.

రస హృదయములను ఏ మాత్రము స్పందింప జేసి
 నను ధన్యునిగా భావించుకొందును.

— రచయిత.

మాతృ వందనము!

ఓహో! నా జన్మభూమి! ఓహో! నా మాతృభూమి!
ఓహో! నా కన్నతల్లి! వందన మిదె ప్రియభారతి!
ఓహో! నా జన్మభూమి! ఓహో! నా మాతృభూమి!

సకలసస్య శ్రీనిలయిని! సాధుమార్గ శుభదాయిని!
సర్వలోక జనపూజిత! సామగాన సురభాషిణి!
సకలధర్మ నహజీవన సంస్కృతి విలసిత శోభిని!
పుణ్యకర్మ సువిరాజిత పూర్ణకలా తేజోమయి!

ఓహో! నా జన్మభూమి! ఓహో! నా మాతృభూమి!
ఓహో! నా కన్నతల్లి! వందన మిదె ప్రియభారతి!

గంగ యమున గోదావరి కావేరీ కృష్ణవేణి!
ఉన్నత హిమగిరి శిఖరము లొప్పిన శుభ కల్యాణి!
అడుగడుగున పుణ్యభూము లమరు విమల సౌమ్యమూర్తి!
మధుర కావ్యగేయ శిల్ప మంజులతర శివగాయని!

ఓహో! నా జన్మభూమి! ఓహో! నా మాతృభూమి!
ఓహో! నా కన్నతల్లి! వందనమిదె ప్రియభారతి!

సత్యము శివ సుందరములు సర దిశలు విలసిల్లిన
ఈ సుందర కర్మభూమి! ఈ దివ్యధాత్రి!

నీ స్వరూప విలసనమే! నీ యనం డర్శనమే!

అమ్మా! నీ యాశీస్సులు నలరి వేడ్లుచుంటి నమ్మ!

ఓహో! నా జన్మభూమి! ఓహో! నా మాతృభూమి!

ఓహో! నా కన్నతల్లి! వందనమిదె ప్రియభారతి!

ఓహో! నా జన్మభూమి! ఓహో! నా మాతృభూమి!

దేవతా వందనము

వాణీ! వీణాపాణీ! వందిత జన సకలలోక!

కామిత విద్యాప్రసన్న! కల్యాణీ! శుభదాయినీ!

వాణీ! వీణాపాణీ! వందిత జన సకలలోక!

యోగివంద్య జ్ఞానజ్యోతి! సారస్వత స్వాదురూప!

మృదుపద సుందరభావన! కవికులజన వరదాయినీ!

విశ్వరూప! విమలచరిత! ఆక్షరరూపిణి భారతి!

లలిత లలిత పదకోభిని! లాలిత సుందర భాషిణి!

వాణీ! వీణాపాణీ! వందిత జన సకలలోక!

కామిత విద్యాప్రసన్న! కల్యాణీ! శుభదాయినీ!

ఉదయసంధ్య అరుణారుణ రేఖాంకిత సదయనేత్ర

కరుణామయి! కావ్యగేయ గాన కళా సుప్రసన్న!

ఆజరుద్రాచ్యుత పూజిత! ఆదిరూప! సుఖదాయినీ!

బుధనేవిత! ధవళవర్ణ! భూరికృపానంద లహరి!

వాణీ! వీణాపాణీ! వందిత జన సకలలోక!

కామిత విద్యాప్రసన్న! కల్యాణీ! శుభదాయినీ!

లలితకళానందమూర్తి విలసిత చైతన్యమూర్తి!

మానవ విజ్ఞాన భాండ మధుర సుధాకలశహస్త!

శివరూపిణి! ప్రణవనాద! రేణోమయి! దీపలేఖ!

ఆఖిల జీవకోటి హృదయ! ఆనందిని! శ్రీదుర్గా!

వాణీ! వీణాపాణీ! వందిత జన సకలలోక!

కామిత విద్యాప్రసన్న! కల్యాణీ! శుభదాయినీ!

వాణీ! వీణాపాణీ! వందిత జన సకలలోక!

కల్యాణీ శ్రీదుర్గ !

కల్యాణీ శ్రీదుర్గ! కరము వేడుచునుండి
కనులార! నను జూచి కాచి రక్షింపూ!

అర్ధా భావముతోని యరసి కాపాడుమా!
తీయసి పలుకిచ్చి తీరుగా దయతోని!

కల్యాణీ శ్రీదుర్గ! కరము వేడుచునుండి!
కనులార నను జూచి గాచి రక్షింపూ!

అడుగడుగు నందునను నమృత వాక్కుల నిచ్చి
మధురాతి మధురమౌ మధుర భావములిచ్చి!
సంగీత సాహిత్య సరసమౌ గీతికల
నా నోట బలికింపు సవ్యనుందరములను!

॥కల్యాణీ॥

కొండ కోనలయందు కోకిలలు బాడినటు!
నెలయేటి జాలులటు! జీరుగాలి తరగలటు!
ఉదయ సంధ్యలలోని కదిలేటి కాంతులటు!
నా గొంతురాగాల నవ్యతల నొలికించు!

॥కల్యాణీ॥

లలిత కళలను నిచ్చి లాలిత్యమును గూర్చి
విభుని వశబిఱచుకొను విమలతను దయచేయి!
శ్రీమూర్తి జేరుకొను శ్రీని దయజేయుమా!
పాటలో పాటనయి పల్లవిని యగునటుల!

కల్యాణీ శ్రీదుర్గ ! కరము వేడుచునుండి!
కనులార! జూచి నను గాచి రక్షింపూ!

స మ ర్పణ

ఎన్ని మారులు పాడినా
వన్నె దరుగదు నీ పాటకు!

ఎన్ని మారులు విన్నా నీ మురళి స్వవాలక్కు
వన్నె లేమీ తరుగవు గదా!

మఱచి పోవాలన్నా మాధవా!
మఱపుతాడు నీ పేరు!

విడిచి పోవాలన్నా వీడిపోదు
విడివడని బంధ మిది యేనాటిదో!

తీయని నీ మురళి పాట
తీపిదనం కురిపిస్తుం దెప్పుడూ!

సర్తన జేస్తుం దెప్పుడూ నా యెదలో
నవ్య సుందరములను వెలువరిస్తూ!

అందుకే ఆర్పిస్తున్నా
ఆత్మార్పణమని!
ఆవేదనతో నా మధుర గీతాలను!

యుగయుగాల నాటి వీ మధుర పదాలు,
తరతరాల నాటి దీ హృదయావేదన !

విరహ గీతం

(లలిత గీతాలు - ముత్యాల సరాలలో)

హృదయ వీణా !

హృదయవీణా ! విరహగీతిని !
మధుర స్వరముల బలుకవమ్మా !
మాధవుని శ్రీ మహిత గుణముల
మదిని నిలిపి పాడవే !

॥హృదయవీణా॥

ఉదయ సింధ్యల రుచిర కాంతుల
యూయలకు వలె నూగవమ్మా !
ఆఖిల జగముల యాత్మనాడుని
యమల పదములు బాడవే !

॥హృదయవీణా॥

కుహు కుహూ మని కోకిలలకు వలె
కోటి గొంతుల బాడవమ్మా !
చిగురు పూవుల చిత్రముల వలె
చిన్నెలను నొలికింపవే !

॥హృదయవీణా॥

హంసవలె నాకాశవీధిని
యలరి పరుగుల నెత్తవమ్మా !
జలధి వలె తరగలను లేపుచు
వలపు వెన్నెల బిలుకవే !

॥హృదయవీణా॥

మొరళి గూడే మోహనాంగుని
మోదమలకగ భక్తితోడుత !
మధుర గీతము లాలపింపుము !
మంజులను పదములన్

॥హృదయవీణా॥

కొండ కోసల నుండి

కొండకోసల నుండి దుముకుచు
 ఎండలను నినచించుచును మజీ
 జట్టుగా నెలయేటివలె నే
 బెల్లుగా ప్రవహించితిన్ !

॥కొండకోసల॥

మెట్ట పల్లములందు జరుగుచు
 చుట్టు దిరుగుచు సుడులు సుడులుగ!
 వంపు సొంపుల యేటివలె నే
 నింపు గులికితి ప్రభునికై !

॥కొండకోసల॥

సన్నసన్నగ జాలు వారుచు
 వెన్నగా తెలలెల్ల నొచును !
 వెన్నెలూరిన యేటివలె నే
 నెన్నో రీతుల వేడితిన్ !

॥కొండకోసల॥

శిలల శిల్పములనుగ మార్చుచు
 చిట్టి చేపల నేస్తమై దగ !
 పసిడి కాంతుల యేటివలె నే
 పంపించితి విడునికై !

॥కొండకోసల॥

కలవరించితి! కఱిగిపోతిని!
 కాంతుకై నెలయేటి వలె నే
 సాక్షి తారలు! సూర్యచంద్రులు!
 సఖియ వీణా ! నీవునూ !

॥కొండకోసల॥

• మ్రోగబోకే :

నీణా! మ్రోగబోకే
సహము దెలుపబోకే !

3 ఆర్తనాదము
ము ద్రుంచితే !

“హృదయవీణా”

కే హృదయ తాపమ !
రిగలై జ్వాల లగుచును!
హ్రము వదిలి వేసితి
యేమున్నవే !

“హృదయవీణా”

మ ! కాల్య గట్టకు
ప్రవహింప బోకే !
యింతే ఫలంబని
మట మానితే !

“హృదయవీణా”

కు వెన్ను జూపను
క కమలమునకును !
దును కుహు కుహూ ధ్వని
ద కమలమున్ !

“హృదయవీణా”

యు రాలినా చిగు
కొ తీవె లందున?
నిని వీడకున్నది
యే సూయయో !

“హృదయవీణా”

చల్లని ఓ చందమామా ! .

చల్లనీ ఓ చందమామా !

జల్లబోకుము! వెలుగు రేకలు !

॥చల్లనీ॥

ఝల్లుమని నా స్వామి స్మృతులూ

ఉల్లమందున నిలుచునే !

తళుకు బెళుకుల తారలను వెలి

తరలి రాకుము! కాంతు తొలుకుచు!

॥చల్లనీ॥

గోప బాలుని రాస క్రీడలు

కూర్చి గుఱుతుకు దెచ్చునే !

ఏటి యొడ్డున యిసుక తిన్నెల

నీటి జాలుల నీటు గులుకకు !

॥చల్లనీ॥

మదుర మురళీ నాద స్వరములు

మనసునకు వినిపించునే !

రజిత రేకల రాత్రి యంతయు

రమ్య వర్ణము గురియ బోకుమ !

॥చల్లనీ॥

మెఱపువలె నాస్వామి రూపము

మిసిమి బంగరు జేయునే !

చూర్పు తొండను తొంగి జూడకు

తోరణములను గట్టబోకుమ !

॥చల్లనీ॥

మనసు మాధవు రాక యనుకొని

మదుర నాట్యము నేయునే !

దిక్కులందున దిశల యందున!

దిక్కులందున దిశల యందున
దీనమగు విరహార్తి ధ్వనులును!
మధుర మురళి గానలోలుని
మంజులంబగు కీర్తనలో!

॥దిక్కులందున॥

నదుల తరగల కలకల ధ్వని
నాదములు నెలయేలు లందున!
విరహ గీతము లాలపించుట
వినబడున్ శ్రుతి మధురమై!

॥దిక్కులందున॥

కోకిలమ్మా పాట, చిలుకల
కూర్మి పలుకుల భావ లహరులు!
నిన్నుబాడుట, నిను స్మరించుట!
చెన్నుగా పది దోచెడిన్!

॥దిక్కులందున॥

సృష్టి యంతయు నిన్ను బిలుచుట
చిత్రముగ గాన్పించు గాదా!
విరహగీతము నాలపించుట
వేయి గొంతులు ఒక్కరై!

॥దిక్కులందున॥

నీదు రాకకు నెదురుజూచుచు
నిలిచియుండివి ద్వారమందున!
దానినై నీ నేవ జేయగ
దయను బొందగ శయమునన్!

॥దిక్కులందున॥

కృష్ణపక్షము వోలె నా మది !

కృష్ణపక్షము వోలె నామది
కష్టములు గలిగింపగా నీ
కష్టమా ? ఇది నీకు దగునా?
కృష్ణ! విరహిణి నీ నిధిన్!

॥కృష్ణపక్షము॥

నిదుర నీరములను దృఢింతి
నిఖిల సుఖముల వదిలి వేసితి !
పీణమీటుచు పినుల గీతము
వేయిమారులు జాడితిన్

॥కృష్ణపక్షము॥

హృదయ వేదన వ్రాసి పత్రము
సదయ నీ కది యందజేసితి!
ప్రణయలేఖను హంసభామను
పంపితిని గద ! ప్రియతమా!

॥కృష్ణపక్షము॥

పూల మాలను చే ధరించి
పొలుపుగా నీ రాక కొఱకై !
ఎదురు తెన్నులు చూచుచుంటిసి!
యెన్నో దినముల నుండియున్!

॥కృష్ణపక్షము॥

శుక్ల పక్షపు చంద్ర కాంతుల.
సోలిపోవుట యొన్నడో గద!
పాద చూశిని శిరము దాలిచి
పావనందగు బెన్నదో!

॥కృష్ణపక్షము॥

విరహ శోకము! కలకలంబుని

విరహ శోకము! కలకలంబుని
వేయి భాషము లొలుక బోకే!
కడలి తరగల జేరి పొంగును
కదిలి మిన్నును దాకుచున్!

॥విరహ॥

ఉప్పనగు సంద్రపు తరంగము
లోపు ఉప్పన నధికమై వే!
సప్త సంద్రము లొక్కటై చను
జాలు నిక నీ విరహముల్!

॥విరహ॥

కంటి చుక్కల రాల్చి బోకుము !
మింట జేరును తారలై తగ !
నింగి నతను నాకమించును
నీటుగా నట మెఱయుచున్!

॥విరహ॥

ఆకు చివురుల యందు నిలుచును
అణిము తైము లలిరి నట్టుల
పూల తేనెల కలిసి పారును
పొలుపు లొలుకుచు ధరణిపై !

॥విరహ॥

విరహ వేదన మాన్పు మచ్ఛత !
చరమ వాంచను దీర్చుమా యిక!
మదుర మురళి నాదమున నీ
మదిని జేర్చుము స్వనముగా!

॥విరహ॥

చల్లగాలీ! పిల్లగాలీ!

చల్లగాలీ! పిల్లగాలీ!

మెల్లగా చను! అల్ల నల్లన!
సన్నిధిని నిలుచుండి నాడుకు
విన్నపము నందింపుమా!

॥చల్లగాలీ॥

పూలు కురులను ముడువ దనుమా!
కలువ కన్నుల యందు కాటుక!
సఖియ విడిచిన దనుచు బలుకుము
సరసిజాక్షుని తోడుతన్!

॥చల్లగాలీ॥

నీదు నామములను శపించుచు
నీదు గీతము లాలపించుచు
నిదుర నీరము విడిచె ననుమా!
నీరసించిన దనుచునూ!

“చల్లగాలీ”

చెలువ నిన్నే మదిని దలచుచు
కలువ కాడిగ మారె ననుమా!
నింగి జూచుచు నీదు గీతిని
నిర్మలముగా పాడుచున్!

“చల్లగాలీ”

రాత్రి దినములు పరిగణింపదు
రమ్యమగు ఋతువులను గాంచదు!
నీదు రాకకు నిలిపి ప్రాణము
నిలిపె ననుచును బలుకుమా!

“చల్లగాలీ”

నేను :

మురళి నూదే మోహనాంగుడు
ముద్దుకృష్ణుడు ఎచ్చ తెచటే?
మాలతీలత తెలుపవమ్మా!
మాధవుడు యిటు వచ్చెనా?

మాలతీలత :

పొదలచాటున గుబురుచూటున
పూర్ణపురుషుడు నిచట లేడూ!
మావికొమ్మన పాలు బాడే
మధుర కోకిల నడుగుమా!

నేను :

కోకిలా! ఓ కోకిలా! విను!
క్రొత్తపాటలు పాడబోకే!
మాధవుడు నీ పాటవినగా
మధురవాణీ! వచ్చెనా?

కోకిల :

విమల స్వరముల నాలపించుచు
వేచియుంటిని యతని కొఱకై!
వన్నెలా శ్రీకృష్ణు డాడలు
వన మయూరిని నడుగుమా!

నేను :

వన మయూరీ! వన మయూరీ!
వన్నెకాడిటు! వచ్చినాడా!
వన్నెలా నీ మధుర నర్తన
చిన్నెలను దిలకింపగా!

వన మయూరీ :

రాసక్రీడల రమణు కొఱకై
రమ్మనర్తన జేయు చుంటిని!
కలువ భామను నడిగి జూడుము!
కాంతు డిటు దా వచ్చెనా?

నేను :

కౌలకులందున కులుకు తొలికే
కలువభామా! తెలుపవమ్మా!
చిన్నికృష్ణుడు వచ్చినాడా?
చెరియలో! వినిపింపవే!

కలువభామ :

కోటికాంతుల గోపబాలుడు
కోమలీ! రాలేడు! యచటికి!
పుష్పవాటిక నుండె నేమో!
పాలుపుగా నీ వడుగుమా!

నేను :

మాలతీలత మదుర కోకిల
కలువ భామను నడిగిజూచితి!
కౌలకులను గిరి శిఖరముల నే
కోరి వెదకితి కృష్ణునిన్!

ఎందు వెదకిన కానిపింపదు
ఆండునిందున యిందు వదనుడు!
మనసునందున దాగి కృష్ణుడు
మదుర మురళిని దాచెడిన్!

చిగురులా వాసంతమును వలె

చిగురులా వాసంతమును వలె
చిత్రముగ భాసిల్లితిని నే!
కోకిలకువలె తీయ తీయని
కోటిగీతులు బాడితిన్!

॥చిగురులా॥

మలయపీఠ కదులు పూవుల
సొలయు తీగెం వలెను బొంగి!
మధురగీతము లాలపించి
మధురిమల నే నొలికితిన్!

॥చిగురులా॥

పూల తేనెలు బుప్పొడులతో
బొలయు వాటిక లట్లుగా నే!
మనసు తీయని భావములతో
మధుర గీతిని బాడితిన్!

॥చిగురులా॥

నోమునోచెడి వాలవలె నతి
నేమమున నిలుచుంటి నే నిదె!
నీదు రాకకు నెదురు జూచుచు
నిర్మలంబగు భక్తితో!

॥చిగురులా॥

మధుర మురళి నాదములతో
మనసు వీణానాదమై చను!
ఆమర గీతము లాలపించును
నాత్మపొందును! సుధలతో!

॥చిగురులా॥

హృదయ వాటిక గ్రీష్మమైనది
సదయ నను కరుణింపుమా! వే!
జ్వాలగా నాకసము నంటుచు
భీరిగా నే మారితిన్!

॥హృదయ వాటిక॥

సుందరము సుకుమారములు నగు
అందములు ఎటు మాయమాయెను!
వేడిగాల్పుల పూలతివగ
వింతగా నే మారితిన్

॥హృదయ వాటిక॥

అరిల తెరలను జూన్మమై నా
అందములు నయించి పోయెను!
సన్ననీ నెలయేఱువలె నే
జాలువారితి విరహమున్!

॥హృదయ వాటిక॥

పూచినా పూమొగ్గ విరిసి
పులకరింపక యున్నరీతిని!
హృదయరాగము మధురగీతిగ
మాధవా! రాకున్నదీ!

॥హృదయ వాటిక॥

పిలిచి పిలిచి అలసిపోతిని
పొలుపుగా గీతములు జాడుచు!
అలసిపోతిని! సొలసి పోతిని!
అత్యనాదా! అడుకో!

॥హృదయ వాటిక॥

చెను !

మించెన

మై దగ !

విరహ గీతము

పొలుపుగా !

॥నీలిమబ్బులు॥

దట్టమాయెను

మ నురుము లురుముచు

రహ గీతిక

గా !

॥నీలిమబ్బులు॥

తి గలిగెను

ఖ్య మొందెను!

పెల్లరేగెను

కల్ !

॥నీలిమబ్బులు॥

ర రూపము

నను నందున

దురగానము

చెడిన్

॥నీలిమబ్బులు॥

నకు వలె

య సాగెను

లకు వలె

వముల్ !

॥నీలిమబ్బులు॥

వెన్నెలలు పూ మల్లెలకు వలె!

వెన్నెలలు పూ మల్లెలకు వలె
విరియ సాగెను జల్లుగా! చెలి!
వన్నె తెన్నో చిన్నికృష్ణుని
చెన్నుగా విరినెను మదన్ !

॥వెన్నెలలు॥

కొలకులందున విరినె కలువలు
చిలికె కాంతులు నాల్గు దిక్కుల !
రెల్లు పూవుల నిగనిగల్ అడె !
జల్లులాడెడి పుడమినిన్ !

॥వెన్నెలలు॥

మడుర మురళీ గానతోలుని
మమర మూరితి మనసు నందున !
విమల గానము నేయ సాగెను
అమల నర్తన సేయుచున్ !

॥వెన్నెలలు॥

నాలొ నేనే పరవశించుచు
రాసక్రీడల రమణి నొందును !
జన్మ జన్మల స్నేహ గీతము
సఖియ వలె నే వాడుదున్ !

॥వెన్నెలలు॥

ఆత్మనాత్మను గలుపగా శ్రీ
యభిలపతి నర్థించు చుందును !
జ్యోతి యందున జ్యోతి గలుపగ
ప్రీతి నే యాచించుదున్ !

॥వెన్నెలలు॥

చల్లనీ హేమంత ఋతువున!

చల్లనీ హేమంత ఋతువున
జల్లు హిమ బిందువులకును వలె !
వెల్లువగ కన్నీటి ధారలు !
పెల్లుగా ప్రవహించెగా !

॥చల్లనీ॥

చిగురు పూవుల యందు నిలిచిన
చిత్రమగు హిమ బిందు సంపద !
మదురమగు అక్షర సుపంక్తుల
మదురిమల వలె దోచెగా!

॥చల్లనీ॥

సుందరంబగు ప్రకృతికి వలె
అందమగు నీ రమ్యరూపము !
కంటి కింపుగ మనసు కింపుగ
కణ్ణ ! మది పులకించెగా !

॥చల్లనీ॥

నింగిలో తెలిమబ్బు లొప్పుచు
రంగు మీరగ దేలి నట్లుగ !
మనసునందలి భావగీతము
మాధవా! వికసించెడిన్!

॥చల్లనీ॥

సుందరం బీ ఋతువునను నిను
జూడగా నా మనసు కోరిక !
కరుణ జూడు... దయను గావుము!
కామితార్థము దీర్చుమా !

॥చల్లనీ॥

శిశిరమదె చిగురాకు తొదిలెను !

శిశిరమిదె! చిగురాకు తొదిలెను!
చిత్రమగు పూ జల్లు లోయన!
మనసు నడచి కోర్కెలన్నియు
మాధవా! తృప్తియించితిన్!

॥శిశిరమదె॥

కోర్కెలన్నియు ద్రోసి దూరము
కోమలంబగు భావములనూ !
మౌన ముద్రను నే వహించితి
మధుర మార్గము వెదకుచున్ !

॥శిశిరమదె॥

శూన్యమగు ఆకాశమును వలె
శోభిలన్నియు బాసి యుండిని !
కలువ పూవుల కాంతు లుడిగిన
వౌతకు వలె నే నుండినీ !

॥శిశిరమదె॥

పూలులేసే తీవ వలె నే
పొలుపు తరిగి యుండి నొంటిగ !
తీగెలన్నియు తెగిన వీణగ
తెజుుడిగితి అచ్యుతా !

॥శిశిరమదె॥

మౌనగీతము బాడుచుంటిని
మాధవా! కరుణింపు వేగము !
గీత మందలి మధుర భావము
ప్రితి నీకును దెలియులే !

॥శిశిరమదె॥

జన్మజన్మల స్నేహబంధము !

జన్మ జన్మల స్నేహబంధము
జారసీకుము! ఆచ్యుతా! విను!
హృదయ మందిర మొదిలి చనకుము!
సవయ! నను మన్నింపుమా!

॥జన్మ జన్మల॥

ఎన్నో పూవుల పూజ జేసితి
ఎన్నో తీయని గీతములతో !
చిన్ని చిన్నీ చూటలను నా
విన్నపములను బలికితిన్!

॥జన్మ జన్మల॥

సుందరంబగు శిల్పముగ మది
మందరంబున భక్తి తోడుత!
ఆందముగ నే నిలుపుకొంటిని
సుందరా ! నీ మూర్తి నే!

॥జన్మ జన్మల॥

రంగు రంగుల చిత్రముగ నిను
రమణ మనసున వ్రాసికొంటిని!
మధుర్ కల్పన లెన్నో గూర్చితి
మాధవా నిను బాడితిన్!

॥జన్మ జన్మల॥

ఆలయం మున్నంత కాలము
అభిల యోచకును బోవజాలవు!
పాటలన్న మురిపించెదను నా
చూటలను బంధించెదన్!

॥జన్మ జన్మల॥

కలువ పూవుల కనులదానవు !
కమలముఖివీ! గావతే మణి ?
అంద చందములందు నీతో
అతివ రెవ్వరు తగుదురే ?

॥కలువ పూవు॥

కోకిలకు వలె పాట వాడుదు!
కోమలీ! నర్తించు కళనూ!
వనమయూరిని మించిపోదువు !
వన్నెలను చిటు మల్లెలన్!

॥కలువ పూవు॥

హంసవలె నలరుదువు నడకల !
శంఖలంబగు కంటిచూపుల!
హరిణ కన్యల త్రోసి రాజని
అలరుదువు నందములతో!

॥కలువ పూవు॥

విరహగీత మదేరి బాలా!
వేయి సుగుణము లుండగా నీ
వందమున అప్పరసవవు గద!
ఆత్మ సుందర భావనల్!

॥కలువ పూవు॥

ఏదుడు తానే వెదకి కొనుచును
వేగవచ్చును తనకు తానే!
విరహగీతము పాడి నతియకు!
వేయి గొంతుల ధ్వనులతో!

॥కలువ పూవు॥

హృదయ మది పరిశుద్ధభావము!
 మదిని రగులకు! హృదిని చొగలకు !
 అల్లనాటి గోపికవు గద!
 అలమటించుట యెందుకే !

॥కలువ పూవుల॥

హృదయమందిర మందు నీ విటు
 సదయునీ స్మరియించుకొనుచును
 కంటి నీరే కల్వగట్టితి
 మింటి మేఘము పోలికన్!

॥కలువ పూవుల॥

భక్తి తత్త్వము తెలియు నీకును
 రక్తితో భగవంతు గొలిచితి!
 వచ్చు వఱకును నాగవమ్మా!
 మచ్చికను నీ కృష్ణుడున్!

॥కలువ పూవుల॥

ఒంటిగా వచ్చితిని స్వామీ!

ఒంటిగా వచ్చితిని స్వామీ!
జంట యెవ్వరు లేరుగా మత్తే!
అందె గలగల రవళు లైనను
అరిరి వినలే దెవ్వరున్!

॥ఒంటి॥

తెల్లనగు నీ వెన్నెలలలో
తెల్లనీ వస్త్రములు చాల్చితి!
మల్లెపూవులు, మంచి గంధము
మాధవా! ధరియించితిన్!

॥ఒంటి॥

వెనుక ముందులు చూడకుండగ
విపినముల వే నడచి నడచీ
మధురమగు బృందావనమునకు
మాధవా నే వచ్చితిన్!

॥ఒంటి॥

నీవు తెలిపిన చోటికే నే
నీరజాజ్ఞా! వచ్చి నిలిచితి!
ఇదె కదంబము ఆదియె పూదొద!
ఇవిగో! మల్లీ మాలతుల్!

॥ఒంటి॥

మధురమురళీ గానమును విన
మాధవా! యిటు తరలి వచ్చితి!
మనసు సందలి ప్రేమ గీతము
మధురముగ వినిపింపగన్!

॥ఒంటి॥

హృదయ మందిరమందు

హృదయ మందిరమందు నీకై
సదయ! ప్రవిమల భక్తితోడుత
వేయి దీపములను స్వలించితి
వేల కారులు నింపుచున్!

॥హృదయ॥

వేయి నామములను స్మరించితి
విమలమగు నీ రూపములనూ!
పంజరములో చిలుకవలె నే
పలికితిని నీ గుణములన్!

॥హృదయ॥

వేయిదీపముల వీణమీటుచు
వివిధ గీతుల బాడుచుంటిని!
మందిరము ప్రతిధ్వనుల తోడుత
మారు మ్రోగుచు నున్నదీ!

॥హృదయ॥

పలికి పలికి పిలిచి పిలిచి
పరవశంబున భక్తి తోడుత !
మూగ వేదన నుడుల ముడులను
మూర్ఖులను నే దేలితిన్!

॥హృదయ॥

వేణునాదము నేయుచును నా
విమలహృదయము బాయకుండుము!
నిలిచియుండుము నెటకుబోకుము
నిలయమగు వల కాయలోన్!

॥హృదయ॥

విరహగీతము నాపుచుంటిని!

విరహగీతము నాపుచుంటిని!
వేయిరీగెల వీణయును మణి!
మాన్యప్రార్థన జేయుచుంటిని
మాధవా! కరుణింపుమా!

॥విరహగీత॥

కలువ కన్నెలు కలతజెందెను
గాంచి నా మది విరహవేదన!
పూలు సోనల కాల్వగట్టెను
పుప్పొడుల ధర రాల్చుచున్!

॥విరహగీత॥

కోయిలమ్మదె! మావి కొమ్మను
కుములుచును మదిరోదన ధ్వని
కుహకుహాయని భాష్పధారల
కోటి ధ్వనులను జేసెడిన్!

॥విరహగీత॥

తుమ్మెదలు పెనురొదలు జేయుచు
ఋమ్మ మని నా శోకగీతము
పూవు పూవున కందజేయుచు
పొలయుచున్నవి! వేదనన్!

॥విరహగీత॥

పంచరూపము లడుగు చున్నవి
గాంచి నా మది విరహ జ్వాలమ
హంస హంసను జేరవలె నను
నాశ దెలుపుచు నున్నవి!

॥విరహగీత॥

పచ్చనీ ఓ చిలుకలారా!

పచ్చనీ ఓ చిలుకలారా!
పయనమై నా నాడు కడకున్
పత్ర మిదె! నందింపుడమ్మా!
ప్రార్థనను మన్నింపుడో!

॥పచ్చనీ ఓ॥

కొంఠ కోసల నడపులన్నీ
నిండు నదులును దాటిపొందో!
పంకజాక్షుని జాడ తెలిసీ
పత్రమును నందింపుడో!

॥పచ్చనీ ఓ॥

నాడు కనుగొని జాగునేయక
నాడు వేదన శోక మంతయు!
ఉన్నదున్నటు విన్నవింపుడు
సన్నజాజుల మాలగన్!

॥పచ్చనీ ఓ॥

ఆఖిలపరివీ! ఆత్మనాడుడు;
అంత మాత్రము నీకు తెలియద?
సఖియ విరహము దీర్చుమాయని
సరసముగ వినిపింపుడో!

॥పచ్చనీ ఓ॥

తిరిగి వచ్చిన వెంటనే నే
తెలుగు తోటల ఫలములన్నీ
విందు జేయుదు నమ్మలారా!
అందుకొనుడీ! పత్రమున్!

॥పచ్చనీ ఓ॥

విరహగీతము ! విడిచిపోకుము!

విరహగీతము ! విడిచిపోకుము!
విభుని జేరెడి నంతవఱకును!
మాధవుని కృప గలుగు నంతకు
మధుర పదముల నొలుకుమా!

॥విరహగీతము॥

తారలకువలె తపకు బెళుకుల
తరలుమా! నా హృదయ వీధిని!
కోమలంబగు మధురస్వనముల
కోకిలకు వలె బాడుమా!

॥విరహగీతము॥

నిండు చందురు కిరణములవలె
పండి నూతన భావములతో!
తీయ తీయని మధురపదముల
దీర్చుమా! నవగీతమున్

॥విరహగీతము॥

మధురగీతమ నీవు లేనిది
మాధవుని యెటు పిలుతునే సఖి?
ఆత్మనాడున కెటుల దెలుపుదు?
అలరు మనసున భావముల్!

॥విరహగీతము॥

వేయి కాంతుల దీపమట్లుగ
సాయముగ నా కలరి యుండుము!
హరిని! జేర్పగ! పతిని గూర్పగ!
ఆత్మ సఖివై మెలగుమా!

॥విరహగీతము॥

క్కులారా! దారి విడువుడు!

చుక్కలారా! దారి విడువుడు!
చక్కసీ నా స్వామి దారికి!
చందమామా! అర్చనల నిడు
చారు సుందర జోత్స్నలన్!

॥చుక్కలారా॥

గిరులు! స్వామికి మెట్లు గట్టుడు!
విరులు జట్టుడు ప్రీతితోడను!
మణులతో మాణిక్యములతో
మాధవుని బూజింపుడో!

॥చుక్కలారా॥

పుడమి తల్లీ! పుణ్యవతివే!
భూరి భాగ్యము నీదె గాదా!
స్వామి చరణము లుంచు నీపై
సరసిజాక్షిరా! ధన్యవే!

॥చుక్కలారా॥

పూలతీగలు పుప్పొడులతో
రాల తేనెల అమృతధారలు!
మాధవున కిదె స్వాగతంబని
మదుర గీతము జాడుడో!

॥చుక్కలారా॥

మంగళంబని నేను బాడగ
మదురమూర్తికి జయము జయమని!
అలరి నను తన హృదినిజేర్చును
అమృత దృష్టిని బిఱపుచున్!

॥చుక్కలారా॥

రాజహంసా రమణుతో!

రాజహంసా! రమణుతో నా
రగులు విరహము దెలుపుమమ్మా!
నిన్ను దలచుచు నున్నదనుమా!
నిర్మలంబగు జక్తితో!

॥రాజహంసా॥

ఇహపరంబుల యిచ్చ కంటెను
ఈశ్వరా! నిను కలియగోరుచు!
ఆలపించుచు! నున్న దనుమా
ఆమల స్వరముల గీతమున్!

॥రాజహంసా॥

వేయి తీగెల వీణ మీటుచు
వీమల గాంధర్వంబు నందున!
నిన్ను బాడుచు నున్నదనుమా!
విన్నవింపుము బ్రాథనన్!

॥రాజతోంసా॥

కడలిలో బదజాగ్ని! వలె దా
కనలుచున్నది యనుచు దెల్పుము!
నీరు విడిచిన మీనురీతిని
నీరసించిన తనుచునూ!

॥రాజహంసా॥

మనసు గలుగగ మాదురీగతి
మాధవున కిది దెలియ బలుకాము!
విరహవేదన విప్పిజెప్పుము
వేయి విధముల స్వామికిన్!

॥రాజహంసా॥

హృదయగీతిక ! చిన్నబోవకు !

హృదయ గీతిక ! చిన్నబోవకు !

సదయు దయ రాలేదటంచును!

వేయి శత్రులు గాకుమా ! యా

మిడుసి కృప రాలేదనీ!

॥హృదయ॥

మధుర పదముల మధుర స్వనముల

మాధవుని దయ గోరి వీణను!

తైశికి రాగముల తోడుత

కమ్మగా బాడితివిగా!

॥హృదయ॥

నింగి చుక్కలవోలె చెదరకు!

నిప్పురంబగు వేద నొందకు!

పూలమాలగ పులకరింపుము

పూర్ణచంద్రుని వడుపునన్ !

॥హృదయ॥

నేల రాలిన పూలవలె నీ

వేల మోమును త్రిప్పిదో యటు!

మదు వసంతము మల్లె శీవగ

మదురిమల కుసుమింపుమా!

॥హృదయ॥

దివ్యమగు నీ దీర్ఘయాత్రను

దీనతను విడనాడి ముందుకు!

ధీరతను సుజ్ఞానమున నీ

దిశకు వే పయనింపుమా!

॥హృదయ॥

విరహ భాష్పము! నేలరాలకు!

విరహ భాష్పము! నేలరాలకు!
వెతను జెందకు! కంత తోడుత!
మారదేశము నున్న పరిపై
వోట మరొకపరకా!

॥విరహ॥

కాకితో కడురంపె గాదా!
కలికి! వచ్చెద నెలువ మనుచును
చిలుకతో నిదె వత్తుననుచును
చెలియ! తాళ ముండుమా!

॥విరహ॥

మేఘమాలకు చెప్పి పంపెను!
మేమిదే వచ్చెద మటుచును!
చందమామయు దెచ్చెగాదా!
సరిసిదాడుని రేఖమా!

॥విరహ॥

నిన్న మొన్నటి పంకమా! యిది?
ఎన్ని నాళ్ళదా స్నేహ మధురము!
విడని ముడి యిది జన్మజన్మల
వీడిపోవని నేస్తమా!

॥విరహ॥

గన్నులా కాటుకల సంతను
కడిగినేయకు విరహ భాష్పము!
మంచిముత్యము వికము వెలుగుము!
మధురముగ శుభ చిహ్నమై!

॥విరహ॥

కంటిసీరా! కాల్యగట్టుము!

కంటిసీరా! కాల్యగట్టుము!

కథ సమాప్తిని! చొందు వలకును

విరహమా! నీ వాగబోకుము!

విమసికై రిపించుచున్!

॥కంటిసీరా॥

మధురభావము! మాటుమణగకు

మాయమై యెప్పుడూ రమించును!

విరహగీతము! అగబోకుము?

వేయిపదముల మాధురిక్!

॥కంటిసీరా॥

తీయసి ఓ కంఠమా! నీ

తీపి హేతు నానబోకుము!

అధరమా! ఆచ్యుతని నామము

నారపించుట మానకూ!

॥కంటిసీరా॥

శోకమా! నిడివడక యుండుము!

సోలి యలసట జెందబోకుము!

స్వామికై మది కలతజెందీ

సఖియవలె విలపించుటల్!

॥కంటిసీరా॥

జ్యోతి జ్యోతిసి కలిపినపుడే

రాత్రి పూర్తి యగునుగాదా!

కథ సమాప్తము జెందువలయును

కాల్యగా బ్రవహింపుమా!

॥కంటిసీరా॥

చిలుకలారా ! ఆపుడాపుడు !

చిలుకలారా! ఆపు డాపుడు !
చిత్రమగు మీ పలుకులను వే!
మమరమగు నా భక్తిగీతము
మాధవుడు వినునంతకున్ !

॥చిలుకలారా॥

కోకిలా! ఒక షణ్ము నాపుము
కుహా కుహా మను గీతములనూ!
వనమయూర్తి! నిముస మాపుము
వన్నె లొలికెడి సర్తనల్!

॥చిలుకలారా॥

కల కలా ధ్వని నేయబోకుడు !
ఆలల తెరలను కూలబోకుడు !
తీయనీ నదులార వినుడో!
తీరుగా నా ప్రార్థనల్!

॥చిలుకలారా॥

తుమ్మెదా రొద నేయ బోకుము !
తూలి నాట్యము నేయబోకుము !
నీటి పక్షులు! గోల నాపుడు!
ఏటికమ్మా తగవులూ?

॥చిలుకలారా॥

పాడుచుంటిని ప్రణయ గీతము
పతిని గతియగ భక్తి గీతము
పాట పూర్తిగ పాడువలకును
పడతులారా ! యాగుడో !

॥చిలుకలారా॥

రంగు రంగుల పూలతీవలు

రంగు రంగుల పూల తీవలు
రమణ! దారిని నిలిచినను నే
చెంగు చెంగున జేరవచ్చితి
చెన్నుగా నీ జక్తితోన్ !

॥రంగురంగుల॥

వన్నె వన్నెల సంథ్య కాంతులు
చిన్నెలని బంధింపగా నను!
ఉన్నమాటను జెప్పి వచ్చితి
కణ్ణ! వీ దానను అనీ !

॥రంగురంగుల॥

ఇంద్ర ధనుసుల సప్త వర్ణము
లింపుగా నను జేర బిలువగ !
వల్లగాదని? మళ్ళి రమ్మని
వెళ్ళి వచ్చితి రయమునన్ !

॥రంగురంగుల॥

రంగు రంగుల పికిలి పిట్టలు
రంగు రంగుల కలువ భామలు !
పిలువగా నే పలుకు పలుకక
ప్రియతమా ! నిటు వచ్చితిన్ !

॥రంగురంగుల॥

జన్మ జన్మల సఖిని గాదా !
విన్న వింపగ నేల స్వామీ !
ఆటలను అనాడు పాడిన
పాటలను స్మరియింపుమా !

॥రంగురంగుల॥

పచ్చనీ ఓ తరువులారా !

పచ్చనీ ఓ తరువులారా !

అచ్చమైనా భక్తి తోడుత !

పచ్చనీ తోరిణము గట్టుడు !

పరవలించుచు స్వాపికిన్ !

॥పచ్చనీ॥

కొండ కోనల కోటి తరువులు

మొండు శోభల చింది యూగుచు !

అంధముగ జారులను దీరి

అలడవమ్మా పూవులన్ !

॥పచ్చనీ॥

చల్లనీ నేడలను పందిరి

నీచియలారా ! గూర్చుడమ్మా !

రంగవల్లుల దీర్చుడమ్మా

రమణునకు వే పుప్పొడిన్ !

॥పచ్చనీ॥

ఓల రసంబులు ప్రీతి తోడుత

ప్రమన కర్పణ నేయుడమ్మా !

శల్లగాలుల పిచుడమ్మా !

కల్లసిల్లుచు చిగురులన్ !

॥పచ్చనీ॥

అడుగొ! అడుగో! ఆత్మనాథుడు

అవలపతి ! అద్యంత రహితుడు !

చివులు హుకులు, పూలు, ఫలముల

చేర్చి గొల్వడు భక్తితోన్ !

॥పచ్చనీ॥

మఱల మఱలను గ్రుచ్చి యడుగకు!

మఱల మఱలను గ్రుచ్చి యడుగకు
మాధవీ! నా హృదయ మందున
మాధవునిపై ప్రేమ గలదని
మఱల మఱలను దెలుపనా ?

॥మఱల॥

అడుగ బోకే భ్రమరమా ! నా
అచ్యుతునిపై మధుర ప్రేమను !
జన్మ జన్మల స్నేహ బంధము
మర్మము వివరింపనా ?

॥మఱల॥

నీలి మేఘము! నిలిచి యడుగకు
జాలిగా నను జూడబోకుము !
నీలవర్ణుని పైని విరహము
నిత్యమని దెలిపితి గదా !

॥మఱల॥

చందమామా! స్వామిపై గల
చందములు నీ వెటుగ లేవా?
తాళి గట్టిన పతియనీ, నా
సర్వ మతదని తెలియదా ?

॥మఱల॥

పంచభూతములార ! వినుడో !!
పంచనను నను జేయబోకుడు !
అఖిలపతి నాయాత్మ పతియని
యఱచి పలుకుచు నుంటిని !

॥మఱల॥

విరహ శోకము ! వేగ మ్రోగకు !

విరహ శోకము ! వేగ మ్రోగకు !
 విడునికై తపియింపు చుంటిని !
 కంతమందే నిలిచి యుండుము !
 కాంతునీ దయః హిందగన్ !

॥ విరహశోకము ॥

అందెవలె ఘటః ఘట్టు ఘట్టున
 అలర రవళల నేయబొకుము !
 అంజ గమనము వోలె మెల్లన
 ములరుమా ! నుకుమారతన్ !

॥ విరహశోకము ॥

కోకిలకువలె కొండ కోనలు
 పహు కుహూ యని పాట పాడకు !
 సౌదలలో గోరింక పలికెడి
 సౌదల ననువర్తింపుమా !

॥ విరహశోకము ॥

ననధి వలె పెనుమ్రోత మ్రోగకు
 కనలి పోకుము ! ధ్వనుల తోడను !
 ఏటి మ్రోతల తీపివలె నీ
 హుట పాటల వెలుపుమా !

॥ విరహశోకము ॥

మల్లె పూవుగ మధువు లొయింపు !
 కలువగా నవ కాఃశ లీనుము !
 మధురముగు నీ పాఠ దెలుపుము
 చూడవుని మది కలఁపుగా !

॥ విరహశోకము ॥

మురళి నూదుచు ముద్దు ముద్దుగ

మురళి నూదుచు ముద్దు ముద్దుగ
యోహ ఇలిదిసి ముంప బోకును!
మధుర సర్తన నేయబోకుము
నూధవా! నా మనసునన్!

॥మురళి॥

నెమలి పించును కడులుచుండగ
నీటు గులుకును నంపములతో!
రాసక్రీడల నాడ బోకుము
రమణ! నా హృద్యధిలో!

॥మురళి॥

యమున యొడ్డున మురళి నూదుచు
నాలమందల గొనుచును మఱి
గోపబాలుర తోడ గూడిన
మార్చి దృశ్యము జూపకూ!

॥మురళి॥

అమ్మ చెన్నా! అనుచు కవ్వము
అదిమి పట్టెడి మధుర దృశ్యము
అల యశోదకు కువన తాండము
నలరి జూపెడి దృశ్యమున్

॥మురళి॥

మనసు చిన్నది! పలపు చిన్నది!
మధుర గీతిక చిన్నదైనది!
మనసు నందలి వాంఛ గొప్పది
నూధవా! యెటు దీరునో!

॥మురళి॥

అవలొడ్డున యచ్యుతుడు

అవలొడ్డున యచ్యుతుడు గల
దందుకో వలె! చెలియరో! మఱి
అలల తెరలా యేటి నుందరి!
యడ్డు రాకుము! సుడులతో!

॥అవలొడ్డున

పుష్ప వాటిక దాటి వచ్చితి
పూర్ణ పురుషుని జాడ వెదుకుచు!
మిట్ట పల్లము లన్ని దాటితి
కష్టమేమియు లేకయున్!

॥అవలొడ్డున

పూల తేనెల వాకలన్నియు
పుష్పొడుల పెను రాశులన్నియు!
పొదలు గుబురులు ఆకు తీవలు
పొలుపు గులుకును దాటితిన్!

॥అవలొడ్డున

పూల పడవను దరిని జేర్చుము!
పూర్ణ పురుషుని జేర జను నను!
సుడులతో నను అడ్డు దగులకు
మడుగులను వేధింపకే!

॥అవలొడ్డున

పచ్చనీ మైదానములనూ
వసిమి వన్నెల కోన లన్నియు
కలువ కన్నెలు కులుకు కొలకుల
కాంత! దాటిటు వచ్చితిన్!

॥అవలొడ్డున

చిన్ని పాటల చిన్నిమాటల !

చిన్ని పాటల చిన్ని మాటల
జేర్చి బాడుచు నుంటిని ప్రభు!
అందుకే నీకింత కోపము?
అగ్రహింపకు దానినీ!

॥చిన్నిపాటల॥

అఖిల భువనము లన్ని బ్రోచెడి
యాదరించెడి యఖిల పతిని !
చిన్ని మనసున కెట్లు వచ్చితి
వన్నెలను నొలికించుచున్ !

॥చిన్నిపాటల॥

వేద వేద్యుడ వఖిల శాస్త్రము
లాది మొదలును నీవె గాదా!
చిన్ని మాటల నెట్లు నిమిడితొ
చిన్ని పాటల హద్దులన్!

॥చిన్నిపాటల॥

చిన్ని పాటల, చిన్ని మాటల
చిన్ని పాపల మనసు లందున !
ఎన్ని చిత్రములుండునో నా
కణ్ణ! నీకిది తెలియదా?

॥చిన్నిపాటల॥

మత్తె హువును చిన్నదీ! నా
మధుర గీతిక చిన్నదైనది!
వెన్నుడా! నీ కర్పితం బిది!
విన్నవించితి భక్తితోన్ !

॥చిన్నిపాటల॥

మధుమతీ ! న న్నాపబోకుము !

మధుమతీ ! నన్నాపబోకుము
మదిని విరహము తొణక నీవే !
మాటలేలలె ? పాటలేలనె ?
ఘంచిగంధము పూతలున్ ?

॥మధుమతీ॥

చిగురుటాకుల శయ్యలేలనె ?
చిత్రమగు పూరేక లేలనె ?
చంద్రకాంతుల రసములేలనె ?
చారుసుందర లేపనల్ ?

॥మధుమతీ॥

తామరాకుల చల్ల గాలుల
తరుణి ! వినరుట మానవమ్మా !
మల్లెపూవుల తూగు టుయ్యెలి
మానినీ ! నన్నూపకే !

॥మధుమతీ॥

పరిమళపు పన్నీటి జల్లుల
పడలి ! నను వేధింపబోకుము !
విడుని విరహము నధిక మాయెను
వేదనలు కడు ప్రబలెనే !

॥మధుమతీ॥

వెంట నుండక వెడలి పోమ్మా !
ఒంటిగా నను పొగలనిమ్మా !
చంటిపాపగ నేడ్వనిమ్మా !
సఖుడు నన్నోదార్చునో

॥మధుమతీ॥

శబరిగా నే దారి గాచితి !

శబరిగా నే దారి గాచితి
సరసిజాషుని రాకకొఱకై !
మధుర పదముల మార్గగుప్తీ
మంజురింబగు గీతితో

॥శబరిగా॥

వన్నెలా పూవులను దెచ్చితి
చిన్నెలా పూ వాటికలలో !
స్వర్ణకమలము లేరి దెచ్చితి
భారు సుందర సరసులన్ !

॥శబరిగా॥

వెన్న, మీగడ, పాలు, పెరుగులు
వేడ్క హృదయము నందు నుంచితి !
తద్ర పఱచితి పతితపావను
పావనంబగు రాకకై !

॥శబరిగా॥

మనసు నందలి మధువు నంతను
మధుర భాండము నందు నెత్తితి !
మంగళంబని యాత్మ జ్యోతిని
రంగుమీరగ బాడుచున్ !

॥శబరిగా॥

వేచియుంటిని యింటి ముంగిట
వేయి కన్నుల జూచుచుంటిని !
అత్మనాదుని పూజ నేయగ
ప్రీతిపాత్రుని గలియగా !

॥శబరిగా॥

కనులలోనే నిలిచియుండువ?

కనులలోనే నిలిచియుండువ?

కనులకును కనిపింపవా మణి?

ఏల స్వామీ ! యిట్టి నటనలు !

చాలు ! చాలిక సరసతా !

॥కనులలోనే॥

పాటలను పన్నీటి జల్లుల

పరవశించుచు నుండు వెపుడును !

మాటలను భాసించు చుండువు

మధువులను నొలికించుచున్ !

॥కనులలోనే॥

ఆటలను నలరారు చుండువు

అఖిల! సృత్యము నేయుచుండువు !

అధరమందున మురళి నూదుచు

అమృత గానము నేయుచున్ !

॥కనులలోనే॥

ఎన్ని జన్మల పుణ్యఫలమో

కణ్ణ ! నిను స్మరియించు టిట్టల !

అమృతమై ఆనంద డోలల

అనవరతమును నూగుటల్ !

॥కనులలోనే॥

కనులలోనే యుండు మట్టుల

కలలలో కనిపించు చుండుము !

మధుర మురళిని మ్రోయుచుండుము

మాధవా ! కరుణింపుచున్ !

॥కనులలోనే॥

ఎన్ని జన్మము లిటుతెరానీ !

ఎన్ని జన్మము లిటుతె రానీ !
ఎన్ని యుగములు నిటుతె పోనీ !
కణ్ణ ! నీ పదభక్తి ! మదిలో
గారవింపుచు నుండనీ !

॥ఎన్ని॥

ఆశలందున దొరలనిమ్ము ! ని
రాశ లందున వేగనిమ్మా !
అధరమందున నీదు గీతము
నాలపించుచు నుండనీ !

॥ఎన్ని॥

కంటిధారలు పొరలి పోనీ !
కాంక్ష వేవో కఱగి పోనీ !
అంతరంగము నిన్ను జూచుచు
నాత్మ సౌఖ్యము నొందనీ !

॥ఎన్ని॥

మోక్షమును నిను గోరబోనూ !
మోహమొందను సుఖము లందున !
భక్తి బాంధవ్యమును నడుపుచు
రక్తిలో నను దేలనీ !

॥ఎన్ని॥

నీదు మురళీ గానమందున
నాదు గీతము గలియనిమ్మా !
భక్తిలో నే మునిగి దేలుచుఁ
బరవసించుదు నుండనీ !

॥ఎన్ని॥

చుక్కలెన్నో యాకసంబున

చుక్కలెన్నో యాకసంబున
మాడ జోద్యం బొను గానీ !
మక్కువగ నా చందమామయె
ఘనసు కింపగు చిత్రమూ !

॥చుక్కలెన్నో॥

చిగురులెన్నో పూవులెన్నో
చిత్రమౌ వాసంత మందున !
మనసు కింపగు మల్లిపూవే
పూధవా ! నా కిష్టమూ !

॥చుక్కలెన్నో॥

పాటలెన్నో పాడుకున్నా
పదములెన్నో పలికినా నీ
ముద్దు లొలికెడి మురళి గానమె
ఘోదమున దేలించుగా !

॥చుక్కలెన్నో॥

రసము లెన్నో తొణుకులాడిన
దమ్యభావము లెన్ని దోచిన !
కరుణ రసమున కరిగిపోవగ
కాంక్ష మది తపియించునూ !

॥చుక్కలెన్నో॥

ఎన్ని బంధము లున్న జగతిని
ఎందఱున్నను బంధు మిత్రులు !
కణ్ణ! నీవే గతివి పతివని
కాంక్ష నేయుదు నిరతమున్ !

॥చుక్కలెన్నో॥

కాటుమబ్బులు కటిగి పోయెను

కాటుమబ్బులు కటిగి పోయెను
కాంతి రేఖలు తొంగి జూచెను !
ఈశరదృతు వందు నై నా
యింపుగా! కనిపింతువా?

॥కాటుమబ్బులు॥

సీలిమబ్బులు నింగి నిండిన
నిశలు సీకై యెదురు జూచితి!
ఉటుములకు వలె నటపు లఱచీ
మెఱపులకు వలె బిలిచితిన్ !

॥కాటుమబ్బులు॥

నదులు వాగులు పొంగునట్లుగ
నాడు కనులను భాష్పధారలు !
అలల తెరలను బరుగులెత్తి
యంబుధిని బడి నురుగులన్ !

॥కాటుమబ్బులు॥

తెల్లనీ వెన్నెలల తోడుత
చల్లనీ చిటుగాలి తెరలను !
రంగురంగుల పూలు పిరిసీ
రమణి ప్రకృతి భాసెన్ !

॥కాటుమబ్బులు॥

రమ్మ రమ్మిక నాలసింపకు !
రమ్మమౌ శర దాగమంబున !
తీయనీ నీ మురళి రవముల
ధీర్ధగా వినిపింపుమా !

॥కాటుమబ్బులు॥

గోపికనురా! కోటి జన్మల

గోపికనురా ! కోటి జన్మల
కోరి విన్నే పాడుచుంటిని !
మాసిపోనీ, మఱపు రానీ
మధుర గీతము నాదిరా !

॥గోపికనురా॥

సుందరము సుకుమారమై నా
అందమౌ నా హృదయమందున !
మధుర భావము వెలువరించిన
మంజులంబగు గీతరా !

॥గోపికనురా॥

ఆత్మ జ్యోతిని వెల్లివిరిసీ
అఖిల ప్రకృతి నావరించీ !
ఆగిపోనీ మధుర నాదము !
ఆమర గీతము నాదిరా !

॥గోపికనురా॥

గీత మెందుకు బయలు వెడలెనొ
గీతి లోపల భావ మేమో !
నీకు నాకే తెలియురా మఱి
నీదుమోహన మురళికిన్ !

ఆగిపోవదు నాదు గీతము
అంత మొందదు నాదు రాగము !
జన్మజన్మలు సాగిపోనీ !
జనన మరణము లందునన్

॥గోపికనురా॥

అలల తెరలను నాటుపోటుల

అలల తెరలను నాటుపోటుల
యంబుధికివలె నలత గూర్చకు !
చిన్నికొలనును ! చిద్విలాసా !
చింతలను నను దేల్చకూ !

॥అలల॥

మీను ఁదిలిన మేను కదలును !
హంస యాదిన యలల రేగుడు !
నీటిపక్షుల కలకలములను
నిలుపలేనుర ! శాంతమున్ !

॥అలల॥

చిగురుపూవుల చెట్ల నీడలు
చిన్నితీగెల యాట పాటలు !
అందముగ నాలోన జూచుచు
నలరుచును ! ఆనందమున్ !

॥అలల॥

నింగిచుక్కలు తొంగి చూచును !
నీలిమబ్బులు పరువులెత్తును !
చందురూసీ సొబగులన్నీ
జారు నాపై తెల్లనై !

॥అలల॥

నీదు రాకకు విరహిణికి వలె
నింగిజూచుచు నలల కదలక
వేడుచుంటిని ! విమలహృదయా !
వేడుకా? యిటు సేయుటల్ !

॥అలల॥

మనసునందలి మధుర భావము

మనసునందలి మధుర భావము

మాటలను నే తెలుపవలెనా ?

ప్రణయగీతి భావమును నే

పాటపాడి తెలియదా ?

మనసు

అందె ఘల్లున మ్రోవగా నే

నాటలాడి తెలుపవలెనా ?

భక్తితో నంజలి ఘటించుట

భావమేమో తెలియదా ?

మనసు

నిదుర సీరములన్ని మాసి

సీరసించుట తెలుప వలెనా ?

దిశలు జూచుట వ్యథల మూర్ఛల

దేలిపోవుట తెలియదా ?

మనసు

మలిన వస్త్రము దాల్చు చెందుకొ ?

మాధవా ! యని పిలుచు చెందుకొ ?

కంటిసీరము కాల్చి యగుటను,

కలకల ధ్వని తెలియదా ?

మనసు

మధుర మురళి నాదమున నా

మనసు జేర్చగ కాంక్షరా మణి !

కోటి జన్మల కాంక్ష యిదియే

కోమలాంగా ! తెలియదా ?

మనసు

చిగురు నైనా పూవు నైనా

చిగురునైనా పూవునైనా
 బన్ని యాకుల రెమ్మనైనా
 చూడవా ! నీ సేవ కొఱకై
 మదురముగ నను జేకొనూ !

చిగురునై -

ఎఱుపు నైనా ఎఱుపునైనా
 పట్టిరంగున చెరిసినా నను
 ఇంద్రధనుసున జేర్చుమా నను
 శింపులొలికెడి రంగులన్

చిగురునై -

ఎట్టి దారుల నడిచినా నను
 ఎన్ని బాటల వెడలినా నీ
 మంచిచారినే మంచిదారిని
 గుంచితంబుగ జేర్చునూ !

చిగురునై -

ఎన్ని అన్నలు చొందినను మజీ
 యెన్ని పుట్టుపు లంటినా సరి
 గిన్ను మలువక ముందునట్టుల
 చెమ్మచిసి మది సేయుమా !

చిగురునై -

విలుకవలె నీవలుకు పలుకుదు !
 విద్రుముగ కోకిలగ పాడుదు !
 పెరిపిట్టగ జేసిననా నే
 ప్రీతి బాగులు నామమున్ !

చిగురునై -

ఉంటివో లేకుంటివో! మజి

ఉంటివో! లేకుంటివో మజి
యెట్టివాడవో! యెట్టి మనసో!
ఉంటివని నిన్నంటి యుంటిని!
అన్నిరూపులు నీవనీ!

॥ఉంటివో॥

కల్లకాదని కలలు కావని
కాంతుడవు! నా గతివి! పతివని!
నిన్ను జూడకనే వరించితి!
విర్రులంబగు మనసుతో!

॥ఉంటివో॥

మనసు నిచ్చితి మాట నిచ్చితి
మనసు మర్మము లన్ని దెలిపితి!
పాబపాడుచు నుంటి! నీ
పజ్జ జేరగ నిమ్మనీ!

॥ఉంటివో॥

ఘనము నే జీవింప జాలను!
ఘనయముగ నీ గీతి బాడక!
అతికితివి నాహృదయ మందున
యత్తుకొనలే రెవ్వరున్!

॥ఉంటివో॥

లొంగి చూడవు! తూలియాడవు!
తొడముగ నొక పలుకు బలుకవు!
అండముగ నను హృదిని జేర్చి
యూదరింపవు! చిత్రమూ!

॥ఉంటివో॥

నిర్మతోదక! నిఖిల బాంధవ!

నిర్మతోదక! నిఖిల బాంధవ !
నిలిచి నా పలు కాలకింపుము!
మనసు నందలి విరహ వేదన !
గూఢవున కెఱిగింపుమా!

॥నిర్మతోదక॥

పతి వియోగముడేత కుమిలెడి
సతిని నేను అభాగ్యజీవిని!
విభుని జేరగ మదిని గోరుచు
విలవిలా విలపించు నుదతిని !

॥నిర్మతోదక॥

పరమ పురుషులు సాధుజను లిల
పరుల మేలుకు పాటు బడుదురు!
నిలిచి నా వేదనల జెవి నిడి
నిండు కరుణను గారవింపుము!

॥నిర్మతోదక॥

మనసు పొరలను మాటు మణిగిన
మర్మముల నే విశదబఱచెద!
మదిని నను సోదరిగ జూడుము!
మదురభావము మమత బొంగగ!

॥నిర్మతోదక॥

జన్మ జన్మల ప్రేమబంధము
జాలువారిన వలపు గీతిని!
మెల్లగా నే విన్నవించెద!
చల్లగా నా పతికి దెలుపుము!

॥నిర్మతోదక॥

సర్వజీవుల కార్తి బాపెడి

సర్వజీవుల కార్తి బాపెడి
సరస నల్లజ! నీలజలధర !
కామితార్థ ప్రదుండ వందురు
కాంతు స్నేహము గలుగజేయుము!

॥సర్వజీవుల॥

మార్గమున గనిపించు నెన్నో
మదుర దృశ్యము లింపు సౌంధ్యలు
కొండకొనలు లోయ లడవులు
కొల్లలుగ నెరియేటి ధారలు!

॥సర్వజీవుల॥

నిన్నుగాంచిన వన మయారము
నీటుగా నృత్యమును నేయును!
పికిలిపిట్టలు స్వాగతం బని!
ప్రేమ మీరగ ధ్వనులు నేయును!

॥సర్వజీవుల॥

వానకోయిల పాట బాడుచు
కానలన్ని ప్రతిధ్వనించును!
చిలుక చెలువలు చిట్టి పలుకుల
చేరి కుశలము లడుగుచుండును!

॥సర్వజీవుల॥

తెల్లనీ పూమల్లె దండగ
యుల్లి మలరగ క్రౌంచపక్షులు!
కన్నులకు బహు విందొనర్చును
గాంచి ముందుకు సాగుమోయా!

॥సర్వజీవుల॥

అఖిల జీవుల కార్తి బాపుచు

అఖిల జీవుల కార్తి బాపుచు
నాదరించే ప్రాణదాతవు!
ఆర్తురాలిని అన్న యంటిని!
ఆదరింపుము! జలధరా!

॥అఖిల జీవుల॥

దూర దేశమునందు నా పతి
తోరముగ వసియించు చుండును!
నీలమేఘ శ్యామ వర్ణుడు!
నీటు గులికెడి మోమువాడూ!

॥అఖిల జీవుల॥

నెమలి పించము దాల్చు శిరమున
నీటుగా గోపికల తోడుత!
రాసక్రీడల దేలుచుండును
రంగు మీరగ మురః నూదుచు!

॥అఖిల జీవుల॥

అత్మనాదుడు అతని కోసమే
యార్తనై విలపించు చుంటిని!
కన్నులను దా నిలిచి యుండును
కదిలి చనడొక నిముసమున్!

॥అఖిల జీవుల॥

మెల్లగా వినిపించి నా కథ
చల్లగా నాపతిని గూర్చుము!
తీయతీయని తెలుగు బలుకుల
లేటగా వినిపింపు స్వామికి!

॥అఖిల జీవుల॥

ఆత్మవిభుడు వసించు చోటులు!

ఆత్మవిభుడు వసించు చోటులు
నలరి జలధర! యాలకింపుము!
ఆది మధ్యాంతముల స్థిరుడై
యజగియుండును నణువు నణువున!

॥ఆత్మవిభుడు॥

భూమి యాకాశములు గలిసెడి
పొలుపు గులికెడి తాపులందున!
ఉభయ సంధ్యల కాంతులందున
అభయ హస్తముతోని నిలుచును!

॥ఆత్మవిభుడు॥

సూర్యచంద్రులు తారకలలో
సుందరంబగు తావు లందున!
కోటి సుందర ప్రభలతోనీ
కూడి యుండును నిర్మలముగా!

॥ఆత్మవిభుడు॥

పరంజ్యోతిగ పరమ పురుషుడు
పతిత పావనుడై వెలుంగును!
అర్తులను రక్షించు కొఱకై
అన్ని రూపములను ధరించును!

॥ఆత్మవిభుడు॥

చిన్ని కృష్ణుని రూపుదాల్చిన
వన్నెకానిని! చిద్విలాసుని!
అందములపై వలపు గొంటిని!
అతడె నావిభు! శతనీ! సతినీ!

॥ఆత్మవిభుడు॥

అందమగు నాషాడ జలధర!

అందమగు నాషాడ జలధర!
సుందరుని నా పతిని గూర్చుము!
పొంగినా నా హృదయగీతిని
రంగు మీరగ పతికి జేర్చుము!

॥అందమగు॥

పతికినా నా పలుకు లన్నియు
పాలుమాలక వినతి సేయుము!
మఱచిపోకుము! మాట దప్పకు
మనవి సేయుము! నొక్క బొకటిగ!

॥అందమగు॥

ఒంటిగా తానుండ జూడుము!
జంట నెవ్వరు లేని వణమున!
కాంతనగు నా కష్టగాధను
కాంతునకు వినిపింపు మోయా!

॥అందమగు॥

పుష్ప వాటికయందు గానీ
పూర్ణ చంద్రుని గాంచు నపుడో!
ఉదయ సంధ్యల జూచుతఱిన్
సదయ! నా వ్యధ వినతి సేయుము!

॥అందమగు॥

పూసగ్రుచ్చిన యటుల నా మొఱ
పూర్ణ పురుషుని కందజేయుము!
జారి దయ లుప్పొంగగా జల
జాక్షునకు వినిపింపుమన్నా!

॥అందమగు॥

అరుణ కమలము అందుకొనుమా!

* * * * *
అందుకొనుమా!

అనుసరింపుము గగన మార్గము
కనులలో ప్రాణములు నిలిపి
కందుచుంటిని జలదరా!

॥ అరుణ కమలము ॥

వేగమే నా ప్రేమ లేఖను
విడుని సమ్మఖమునకు జేర్చుము!
జాలి కలుగగ, మాట నేర్పున
జాణతనమున వినతి నేయుము!

॥ అరుణ కమలము ॥

పవలు రాత్రులు నెదురుజూచుచు
బరగ శిలగా నై తిననుమా!
నిదుర నీరము లన్ని వదిలి!
నీరసించిన దనుచు బలుకుము!

॥ అరుణ కమలము ॥

కంటిసీరే కల్పలుగ ధర
కలకలా ప్రవహించె ననుమా!
మింటిచుక్కలు గూడ నాపై
కంటిచుక్కలు రాలెన్ ననుమా!

॥ అరుణ కమలము ॥

అన్న జలధర! కన్నదంతయు
పిన్నపముగా తెలియ జేయుము!
మూగినగు నా మనసు వేడన
మోహనాంగున కందజేయుము!

॥ అరుణ కమలము ॥

నెమితి పించపు గోపబాలుని!

నెమిలి పించపు గోపబాలుని

నీటలే నా మదిని నిండెను!

కన్నులే యతడైన జలధర!

గాంచ యిక నేమున్నదీ?

॥నెమిలి పించపు॥

నల్ల కలువల జూడ నా మది

నాట్యమాడగ జాలదేలనా?

పుల్ల కమలము గాంచి నా హృదీ

పొంగి గీతము బాడ దెంచుకొ?

॥నెమిలి పించపు॥

పలుకు బలికే చిలుక జేరీ

కులుక నా మన సొప్పదేలనా!

పాటబాడే కోకిలమ్మకు

పజ్జ జేరను ఎందుకో మఱి?

॥నెమిలి పించపు॥

హుల దీవెను జూడ నా మది

పొలుపు గులుకదు! ఎందుకో మఱి?

మింటి చుక్కల మిల మిలలు నా

కంటి కింపును గూర్చుమా!

॥నెమిలి పించపు॥

భ్రమర కీటక న్యాయమున నా

బక్తి యటులను మారె సమయా!

చిన్నవింపుము నాడు విరహము

వేద విదునకు జలధరా!

॥నెమిలి పించపు॥

కరుణ జలధర కదిలిచనుమా !

కరుణ జలధర ! కదిలి చనుమా !

కాంతు డుండెడి దేశమునకును !

మదురమగు నా విరహగీతిని

మాధవుని కందింపుమా !

॥కరుణ జలధర॥

దూరదేశం బనుచు మదిలో

భార మనుచును విసువు జెందకు!

కామితార్థము లిచ్చుటే గద !

కరుణ జూపెడి సజ్జనుల కిల !

॥కరుణ జలధర॥

ఉన్నతములగు పర్వతములను

ఉచ్చ శిఖరము లధిగమింపుము !

మదిని కష్టములని దలంపకు

మానినిని ! నా కోర్కె దీర్పగ !

॥కరుణ జలధర॥

నదీనదములు చీకు టడవులు !

నగరములు గ్రామములు దాటుము !

తీయనీ నీ వర్ష తారల

దీర్చి తాపము సుఖమునిమ్మా !

॥కరుణ జలధర॥

రంగురంగుల భూమి తల్లికి

రమ్యశోభల గూర్పు శిల్పివి!

బాటసారిగ పైని బోవుచు

బాధలన్నియు దీర్చువాడవు !

॥కరుణ జలధర॥

నీలఘన ! శుభ సాంద్ర హృదయా !

నీలఘన ! శుభ సాంద్ర హృదయా !

నిర్మలోదక ! వర్షదాతా !

కరినమగు నా కార్యసాధన

కార్యమును వే పూనుకొనుమా !

॥నీలఘన॥

ఘోరమగు ఘన గర్జనలతో

నుఱుము బుఱుమకు ! బిడుగురాల్పకు !

మోదమున నా పిఘని జేరగ

హోదమున బయనమ్ము గమ్మా !

॥నీలఘన॥

తళకు తళకున మెఱుపు మెఱయుచు

తరువులను ధర గూల్చివేయకు !

నిండు దనమున బయలుదేరుము !

నీలిమబ్బుల తోరణములను !

॥నీలఘన॥

ఏడురంగుల యింద్ర ధనుసును

వేడుకను జేతను ధరింపుము !

చిలుక గుంపులు పికిలిపిట్టలు

జేరి నీ పద మనుసరింపగ

॥నీలఘన॥

సన్ననీ బిందువుల జార్చుము !

చల్లనీ మాదురిని విరియుము !

తిన్నగా నా పతిని జేర్చుము !

విన్నవింపుము నాడు విరహము !

॥నీలఘన॥

ఆర్థ్య హృదయా ! నీల జలధర !

ఆర్థ్య హృదయా ! నీల జలధర !
యరిరి పినుమొక మాట వయతో !
పతికి నా మొఱ వినతి సేయుము !
భవ్య కవిత సుగీతులన్ !

॥ఆర్థ్య హృదయా॥

ఆటలను నలరింపునూ ! విభు
పాటలను బురికింపుమోయా !
రక్తిగా నామాట ముచ్చట
రమణునకు నెఱిగింపునూ !

॥ఆర్థ్య హృదయా॥

కొమ్మ వీడిన తీగవలె తన
కమ్మదనములు మానె ననుచును !
దివిని జూచుచు భువి చరించెడి
దీనురాలని బల్కుమా !

॥ఆర్థ్య హృదయా॥

రాత్రి బవళులు నిను దలంచుచు
రంగుమాసిన ప్రతిమ రీతిని !
చిక్కి సగమై స్రుక్కినది యని
మక్కువగ వినిపింపునూ !

॥ఆర్థ్య హృదయా॥

నిరతమును నీ పూజ సలుపుచు
నీదు గీతము బాడు నుదతిని !
కరుణ బ్రోవవు? ఎందుకంచును
గలుగ మది బ్రక్కింపునూ !

॥ఆర్థ్య హృదయా॥

నీలఘన ! ఓ నిర్మలోదక !

నీలఘన ! ఓ నిర్మలోదక ;
నిఖిల జగముల కన్నదాతా !
కాంతునకు నా విరహ గీతము
కరుణతో పినిపింపుమా !

॥నీలఘన॥

చిన్ని చిట్టి తుంపురులతో
సన్న సన్నని పిల్లగాలుల !
వన్నెలా శ్రీకృష్ణతో నా
వలపు నంతను దెలుపుమా !

॥నీలఘన॥

మెల్లగా గడ్డనలు నేయుచు
అల్లినల్ల పుష్కరింపుము !
వన్నెలా మెయిపుల తళుక్కున
వందనములను నాచరింపుము !

॥నీలఘన॥

ఏడురూపల యింద్ర ధనుసును
వేడు కలరగ పూలమాలను
స్వామికర్పణ సేయుచున్నా !
సరసశీతని వైజయంతిగ !

॥నీలఘన॥

మనసు పట్టి జెప్పి నామదీ
మనసునుండిరి భక్తి భావము !
మాధవుని కందించి నాపై
మమత గలుగగ జేయుచున్నా !

॥నీలఘన॥

అఖిల విశ్వమునకు విచిత్రము

అఖిల విశ్వమునకు విచిత్రము !
ఆది దంపతులకు నివాసము!
వెండికొండలు గానవచ్చును
వెడ్కతో వండునము నేయుము!

॥అఖిల॥

మూడు సహలకు సంగమం బది
మునుల యోగుల తపోవన మది!
యమున గంగా సరస్వతులకు
నలరి పుష్పాంజలుల నిమ్మా!

॥అఖిల॥

స్వర్ణ కమలములుండు మానస
సరసిలో తీర్థములు గైకొను!
సృష్టిలో శృంగార మంతయు
స్పృష్టముగ నీ కట స్ఫురించును!

॥అఖిల॥

జేయవలసిన కార్య విధులను
జేయగూడని పనులివంచును!
విజ్ఞులకు వినీపింప వలెనా?
అజ్ఞులకు మన్నింపు మన్నా!

॥అఖిల॥

కలత జెందిన మనసు జెదిరిన
కాంతనోయీ! మనసు నొవ్వకు!
వింతగా నా పలుకు తలపకు!
చింత దీర్చగ వేగ చనుమా!

॥అఖిల॥

మేఘుడా! యిక కదిలి పొమ్మా!

మేఘుడా! యిక కదిలిపొమ్మా!
మింటి చుక్కల బారులందున!
మదురమగు నా ప్రణయ వాంఛను
మాధవుని కందింపుమా!

॥మేఘుడా॥

వెన్నెలను నే నొంది పొందిన
వేదనను విడిపింపు ఎన్నా!
తెల్లకలువగ మారె ననుమా!
కల్లగావని దెలుపుమా!

॥మేఘుడా॥

శిలల జారిన జాలువలె దా
గలగలా హృది గీతి బాడుచు!
నిడుర రాకను నెదురు జూచుచు
నీరసించిని దనుచుమా!

॥మేఘుడా॥

చిగురు టాకులు జిన్ని పూవులు
చిత్రమగు పూసెజ్జి లన్నియు
మదిని తాపము దీర్పవనుమా!
మంచి గంధపు బూతలున్!

॥మేఘుడా॥

విన్నపము నందించి విభునకు
వేయి విధముల విశదబుఱపుము!
అంచలిని ఘడియించి నిలిచిన
యార్తురాలని దెలుపుమా!

॥మేఘుడా॥

నీలివర్ణుడ! నింగి మేఘుడ!

నీలివర్ణుడ! నింగి మేఘుడ!
నిలువ కిక్ వేవేగ చనుమా!
కాంతునకు నా కష్ట గాథను
కరుణతో వినిపించుమా!

॥నీలివర్ణుడ॥

దారిలో విశ్రాంతి గొనుచును
జాగు సేయుచు నుండు వేమో!
సుందరంబగు భూమితల్లి
యందములు బరికింతు వేమో!

॥నీలివర్ణుడ॥

ఆందమగు బూదోటలను గని
యలరి నిలిచెద వేమో నటనట!
సుందరంబగు దృశ్యముబగని
యందె నిలిచి పోదువేమో!

॥నీలివర్ణుడ॥

గిరుల గిరి ఖరముల గాంచుచు
రురుల లోయల మోహమందుచు
కనక పర్వత కాంతులను గని
కలగి యట నిలుచుందువేమో!

॥నీలివర్ణుడ॥

కార్యదీక్షా పరులు విడువరు
కార్యమును సాధించు వఱకును!
మానినిని! నీ సోదరిని! నా
మధుర వార్తను బితికి జేర్చుము!

॥నీలివర్ణుడ॥

పరవశంబున నీల జలధర !

పరవశంబున నీల జలధర !

పాదలేనని దెలుపుమోయీ!

పాట తోడను మధుర వీణను

మీటలేనని దెలుపుమోయీ!

॥పరవశంబున॥

తీయ తీయని తేనె వాక్కుల

తీర్చి కూర్చగ జాలదనుమా!

అందమగు రాగాల గీతిని

యాలపింపగ జాలదనుమా!

॥పరవశంబున॥

మంజులంబగు మధుర భావము

మదిని విరియగ న్నూర్తి లేదను!

సుందరంబగు సృజన శక్తిని

యందముల గోల్పోతి ననుమా!

॥పరవశంబున॥

మురళి పాటకు ముద్దు లోలుకగ

మోద మలరగ రక్తి తోడుత!

కంతమెత్తి కల కల ధ్వని

కాంత పాదగ జాల దనుమా!

॥పరవశంబున॥

కణ్ణ! నీ పద భక్తి చేతను

కాంత కృశియించిన దటంచును!

నిలువ లేదను! పిలువ లేదను!

నిన్నికను మఱి దలవ లేదను!

॥పరవశంబున॥

అన్న! జలధర!

అన్న! జలధర! యరిచి చను మిక
యలసతను విడనాడు మోయి!
అఖిల పతి కందింపు నా మొఱ
నాలసింపకు! వేగ జనుమా!

॥అన్న! జలధర!॥

శ్రుజ్యభారత భూమిగచ్ఛి! యిది!
పూర్ణ జగతికి మణి కిరీటము!
అఖిల విద్యుల కాలవారము!
నిఖిలమున కిది పూర్ణ వింబము!

॥అన్న! జలధర!॥

చారితో గనిపించు నెన్నో
తీర్థరాజము లదుగు నడుగున
భక్తితో వర్షముల నొసగుచు
రక్తితో ముందునకు జనుమా!

॥అన్న! జలధర!॥

వివ్యమగు క్షేత్రముల గాంచుదు
పుష్ప గోపురములను జూడుము!
చేవ పరితల తీర్థముల గని
వీక్షతో ముందునకు సాగుము!

॥అన్న! జలధర!॥

కనకగిరి నీ కడ్డ వచ్చును
గాంచుమోయి యొక్క నిమిషము
కవితలను కమనీయ గీతల
గాలమును వ్యయపరచు కొయి!

॥అన్న! జలధర!॥

రంగురంగుల నీల జలధర!

రంగురంగుల నీల జలధర!
రమణునకు నా వార్త దెలుపుము
విరహవేదవ తాపముల నిటు
విన్నవింపుము నేర్పునన్!

॥రంగురంగుల॥

కనుల కాటుక విడిచినది యని
కరుణ గలుగగ దెలుపుమోయీ!
నిచుర నీరము వదిలినది యని
సదయునకు వివరింపుమా!

॥రంగురంగుల॥

చల్లనగు ముత్యాల దండలు
సఖియ మేనుక వెచ్చనై కడు!
భోగిపండుగ యగ్నిమంటలు
పొలితి కగునని బలుకుమా!

॥రంగురంగుల॥

మాట మంతియు లేకయుండును
మానముద్రను దాల్చునెప్పుడు!
పక్షి పలికిన నీవటంచును
ప్రభాంతి పడునని దెలుపుమా!

॥రంగురంగుల॥

తలుపువాకిలి దీసియుంచును
తరుణి విను వీక్షించు దలపున!
యనుచు దెలుపుము నాత్మనాథుకు
నలరు నా మది విరహమున్

॥రంగురంగుల॥

పయనమగు ఓ జలధరా!

పయనమగు ఓ జలధరా! నా
పలుకులను మది యాలకింపుము!
చిన్నికోర్కెల కొన్ని దీర్చుచు
శీఘ్రముగ నాపతిని జేర్చుము!

॥పయనమగు॥

దారి పొడుగున నీవు వెడలిన
ధాతినంతను బదును సేయుము!
బీడువారిన పుడమితల్లిని
బ్రీతి సేయుము వర్షధారల!

॥పయనమగు॥

ఎండిపోయిన వృక్ష సంతతి
కండగా నిలు! నీటి జల్లుల!
చిగురు పూవులు సిరులు దొలకగ
చిత్రనీమగ మార్చి వేయుము!

॥పయనమగు॥

బక్కచిక్కిన యాలమందల
చిక్కి శిథిలములయిన మొక్కల!
తుష్టిపుష్టిని గలుగజేయుము
కష్టములు గద్దెక్క జేయుము!

॥పయనమగు॥

పుణ్యకర్మల ప్రోవులే కద!
పూర్వపుణ్యపు నిదులనందురు
పుణ్యకర్మల జారవిడువరు
పుణ్య వంతులు నిద్ధరిత్రిని!

॥పయనమగు॥

పుడమి బాంధవ! పుణ్యపురుషో!

పుడమి బాంధవ! పుణ్యపురుషో!
వృధివి జనులకు నార్తి బాపుము!
సర్వసస్యములును ఫలింపగ
సరసదృష్టిని జూడుమన్నా!

॥పుడమి బాంధవ!॥

ఎండ వానలలో శ్రమించుచు
బండచాకిరి పాటు బడుదురు!
కర్షకుల కన్నీరు బాపుము!
కామ్యముల బరివూర్తి జేయుము!

॥పుడమి బాంధవ!॥

చక్కనీ వర్షములు గురియుము
మిక్కిలీ సస్యములు పండగ!
అన్నదాతలు దృష్టి నొందగ
ఆదరింపుము! లోకబాంధవ!

॥పుడమి బాంధవ!॥

అదునులో వర్షములు గురియుము!
అలరి పెరుగును సస్యసంపద!
భూమితల్లికి నూత్న యౌవన
భూతి కివే కారణము గద!

॥పుడమి బాంధవ!॥

పుణ్యకర్మలు జేయువారే
పుడమిలో బూజ్యతను గాంతురు!
దానధర్మము లాచరించుచు
దరికి జేరుము నామ ఏభునీ!

॥పుడమి బాంధవ!॥

నీల జలధర ! నింగిరాజా !

నీలజలధర ! నింగిరాజా !

నిర్మలౌదక ! వర్షదాతా !

మదిని దయలుప్పొంగగా నా

మనవి పతి కందింపుమా !

॥నీలజలధర॥

తీయ తేనియ మధుర ద్రాక్షా

తీపి ఖాద్యములమ త్యజించితి !

మధురమగు విభు నామ జపమే

మనసు కగు పలు మధుర రసములు !

॥నీలజలధర॥

మధురవీణను నాలకించుట

మధుర గీతము లాడిబాడుట !

మానితిని ! మర్మముగ కాంతుని

మనసునను ధ్యానించు చుంటిని !

॥నీలజలధర॥

కనుల భాష్పములను స్రవించుచు

కాంతుకొఱకై హృది తపించుచు !

వెన్నెలను మడు పుష్పవాటిక

వేణువును నే నూదుచుంటిని !

॥నీలజలధర॥

అన్న జలధర ! ఆర్ద్రహృదయా !

యార్ద్రనంతను బతికి దెలుపుము !

దూతగా నిను బంపుచుంటిని !

దోస మెంచకు మోయి సోదర !

॥నీలజలధర॥

చింతచెట్టుకు చిగురులెన్నో !

చింతచెట్టుకు చిగురులెన్నో
చెలియరో ! నా బాధలన్నీ !
తెచ్చుకుంటిని నాకు నేనే !
తీర్పజాలరు నీ భువిన్ !

॥చింతచెట్టుకు॥

మనసు నందున నిలుపుచుంటిని
మాధవుని నా విభుగ జేసీ !
పతిని సతిసీ జతనుగూర్చే
పరమ పురుషులు యెవ్వరే !

॥చింతచెట్టుకు॥

చిత్రముగ నే వ్రాసికొంటిని !
చిన్నికృష్ణుని మదుర రూపము !
అందముగ నను జేర్చి వ్రాసే
యతివ లెవ్వరు జెప్పవే !

॥చింతచెట్టుకు॥

శిల్పముగ నే జెక్కికొంటిని !
చిత్రముగ నా మనసు నందున !
నన్ను మలిచెడి వారలెవ్వరు
నాదుబ్రక్కన మూర్తిగా !

కానిపను తివి కథలె యగునవి
కాంత నామది కంత దెలియును !
కాని పనులకు బూనుకొంటిని !
కాంత ! యేమగునో యికన్ !

॥చింతచెట్టుకు॥

పల్ల వించిన చిగురులన్నీ

పల్లవించిన చిగురులన్నీ
పండి నేలను రాలిపోసీ!
తెల్ల మల్లెలు వాడిపోయీ
పెల్లుగా భువి రాలసీ!

॥పల్లవించిన॥

మదువసంతము మాసిపోసీ!
మందసీచిక లాగిపోసీ!
కోకిలమ్మకు గొంతువోయీ
కుక్కురో! యని కూయసీ!

॥పల్లవించిన॥

చైత్ర రథమున ఫలరసంబులు
చిత్రముగ ధర పొరలిపోసీ!
రాలినా పుష్పొదులు రాశిగ
రాత్రి నలుపుల జేరిపోసీ!

॥పల్లవించిన॥

చిలుక వనితలు, పికిలిపిట్టలు
చెట్టుకొమ్మల లేకపోసీ!
మావికొమ్మకు మాభవీలత
మంచి మాటలు లేకపోసీ!

॥పల్లవించిన॥

నేను నిత్యము నాదు వతియును
నిత్యసత్య నునంత కాలము!
నిలుచు నా హృది నాదు విభుడును
నిత్యనూత్న వసంతమున్!

॥పల్లవించిన॥

వేయి దీపము లొకట జూచిన

వేయి దీపము లొకట జూచిన
వేడుకను నే పొందనే చెతి!
మురళి నూదే మోహనాంగుని '
మురిపమే నా మదిపలించును!

॥వేయి దీపము॥

రంగు రంగుల మేఘమాలిక
రమ్యతను నే నిష్ట పడనే!
నీలి గగనపు నిర్మలతయే!
నిక్కి జూచెద ననవరతమూ!

॥వేయి దీపము॥

వాద్యముల సంగీత ధ్వనులను
చోద్యములు నే మెచ్చుకోనే!
మధుర మురళి నాద నుధలే
మనసు హృదము నొందునే!

॥వేయి దీపము॥

పూల తీవెల పుష్పవాటిక
స్ఫూర్తి సుందరములను జూడను!
కలువ కన్నెల మధ్య నిలిచిన
కమలమే నా కిష్టమే!

॥వేయి దీపము॥

కనులు కనవే! చెవులు వినవే!
మనసు మక్తము లలరి తెలియదు!
కృష్ణతక్తిని లీనమైతిని!
కోమలీ! నే నెవరొ తెలియదు!

॥వేయి దీపము॥

దూర ప్రాంతమునందు యేదో!

దూర ప్రాంతమునందు యేదో
దూళిరేగెను రంగు రంగుల!
స్వామి రథ మిటు వచ్చెనేమో!
సఖియరో! వద! పోయి చూతము!

॥దూర ప్రాంతము॥

వానకోయిల వచ్చెనదిగో!
వార్తనడిగి తెలిసికొందము!
పుష్పవాటిక రథము దిగెనా?
పూర్ణ పురుషుని తోడగూడుక!

॥దూరప్రాంతము॥

చిలుక కన్నీయ జేరవచ్చెను
చేటి! యడుగవె! స్వామి వార్తను!
రథము దిగెనా? నాదు నాడుడు?
నాల్గుదిశలను వెలుగు తొచ్చెను!

॥దూరప్రాంతము॥

హంస మిడునము నదిగొ వచ్చెను
జంట కత్తియ! యడుగవమ్మా!
ఎవరికోవము విభుడు వచ్చెనా?
ఎందుకొఱకొ యడుగు వేగము!

॥దూరప్రాంతము॥

ఆర్తు రాలి నటంచు దయగొని
ఆర్ద్ర హృదయుడు నయ్యెనా పతి?
పిలువ నంపెన ప్రయతమా! యని
ప్రియుని గతియగ బోవుదునె నభి?

॥దూర ప్రాంతము॥

అధరమందున నిలిచి పలికే!

అధరమందున నిలిచి సలికే

మధుర స్వరములు బలుకుదానా!

మధుర మురళి! మనవి నేయుము!

మాధవునితో నాడు విరహము!

॥ అధరమందున॥

మాధవుని హస్తమున నలరీ

యఖిల భక్తుల శీర్షమందున!

ప్రేమతో నాశిస్సులను నిడి

ప్రియ మొనర్తువు! మధుర స్వరముల!

॥ అధరమందున॥

నీదు మోహన గాన మురితో

నిలిచిపోతిని కృష్ణదాసిగ!

పరవశించితి నీరు స్వరముల

పతిత పావను సఖియనైతిని!

॥ అధరమందున॥

నీవు లేకను నీలవద్దుని

నిలిచి నేవరియించి యుందున?

నీవె సర్వము నిర్వహింపుము

నిఖిల పతితో నేను జేరగ!

॥ అధరమందున॥

స్వామితో నా వినతి దెలుపుము!

సఖియరో! ఓ మధుర మురళి!

మధుర తత్త్వము దెలియుజానవు!

మర్మమంతయు దెలియుగాదా!

॥ అధరమందున॥

అతివ! యదె! బంగారు పల్లకి!

అతివ! యదె! బంగారు పల్లకి
యాతృ విశుడది యంపినాడట!
వెడలుచుండిని వేడు కలరగ
విశుని సన్నిధి జేరగన్!

॥ అతివ ॥

కనుల కాటుక బెట్టరమ్మా!
కస్తూరీ తాలకమును దిట్టి!
పూలు ముడుపుడు! పూర్ణకలశము
పొందుగా నా చేతి కివ్వరె?

॥ అతివ ॥

పొలుపుగా నగలన్ని బెట్టి
బుగ్గ చుక్కను బెట్టరమ్మా!
అందలము నెక్కించి నన్నిక
యంపరమ్మా ప్రేమతో!

॥ అతివ ॥

మురళి సంపెను మోహనాంగుడు!
ముద్దుగా నను చోకితెమ్మని!
పల్లకిని నే బోవుచుండిని!
భద్రమగు మీ కెప్పుడున్!

॥ అతివ ॥

జన్మ జన్మల కోర్కె దీరెను!
జగతి బంధములన్ని తాసెను!
మధుర ప్రేమకు ఫలముగా నిదె!
మాధవునితో గలియుచుండిని!

॥ అతివ ॥

వెలిగెడి దీపాని కెన్నో!

వెలిగెడి దీపాని కెన్నో
వేల కష్టాలొచ్చె నమ్మా!
చెలియ! నా మన నిట్టు లాయెను!
చివరి కెట్లగునో కదా!

॥వెలిగెడి॥

తైలధారలు యిప్తమాయెను
ధాత్రి పంకను జూడసాగెను!
మధుర కాంతుల దీప్తి తగ్గెను!
మండ కొడిగా వెలుగుచున్!

॥వెలిగెడి॥

ప్రమిద బీటలు వారి యడుగున
బ్రద్దలగుటను గాన వచ్చెను!
గాలి కల్లాడుచును రెపరెప
కాంతి తగ్గుచు చెదురుచున్!

॥వెలిగెడి॥

అట్టి దీపము వలెను నేనూ!
యడలుచుంటిని! నిట్టు నట్టుల!
రక్షసేయగ నాదు డెన్నడు
రమణి రయమున వచ్చునో!

॥వెలిగెడి॥

ఆరిపోవగ నీను దీపము!
యథిలపతి దా వచ్చు వఱకును!
మఱచిపోవను! మధుర నామము
మాధవుని మది లోపలన్!

॥వెలిగెడి॥

చెదిరిపోదే! చిదికిపోదే!

చెదిరిపోదే! చిదికిపోదే!

చెలియ! నా మది దివ్యచిత్రము!

జన్మజన్మల స్నేహమే యిది

చెఱిగిపోదే యెన్నడూన్!

॥చెదిరిపోదే॥

రంగులన్నీ మాసిపోయిన

రమ్య కాంతులు వెలిసిపోయిన!

ఎన్నటికినీ విభుని మఱువను!

సన్నుతింతును నా మదిన్!

॥చెదిరిపోదే॥

శిల్పమంతా చిడుపలవనీ

చిత్రమంతా చినిగిపోనీ!

మున్ను జూచిన రూపె నా మది

కన్నులకు గనిపించునే!

॥చెదిరిపోదే॥

మధుర గీతము మఱచిపోయిన

మందగతి నా కంఠమైనా!

దివ్య నామము మఱచిపోనే

తీరుగా నా నాలుకన్!

॥చెదిరిపోదే॥

ఏదీ రానీ! యేది పోనీ!

ఎన్నటికి మా ప్రేమ తరుగదు!

ద్రువునివలె నా హృదయ పీరిక

తొరముగ నిలుచుండునే!

॥చెదిరిపోదే॥

అంబరంబున చుక్కనే! చెలి!

అంబరంబున చుక్కనే చెలి!
అతివరో విను! అతడు గగనము!
అతనిలో నే నణగియుండును!
అతడు లేనిది నేను లేనే!

॥అంబరంబున॥

నేను కిరణము! అతడు దీపము!
దీపకాంతికి యతడు మూలము!
న్నేహధారల చింది కాంతుల
నిత్రముగ భాసింతునే!

॥అంబరంబున॥

అతడు గీతము! నేను రాగము!
నేను పాటను! అతడు నాదము!
అతనిలో నే నణువునే చెలి!
అతనిలో నే మసలుదున్!

॥అంబరంబున॥

నే మయూరివి యతడు మేఘము
నేను కమలము నతడు భానుడు!
లికిరో! యిదె! మాదు స్నేహము!
కాంతుతో నిదె బంధమూ!

॥అంబరంబున॥

అతడు సూత్రము! నేను ముద్రము!
సరియిండుము! కలిసి యొకటై
హారమై ముత్యాల పువ్వుల
తోరమై విడివడకనూ!

॥అంబరంబున॥

అలలపైనే తేలిపోతూ !

అలలపైనే తేలిపోతూ
యరుగుమా ! ఓ పూరిమాలా !
ఆవలొడ్డున నాదు కడకూ
యాలసింపక వేగ జనుమా !

॥ అలలపైనే ॥

ఆవలొడ్డున మందిరముతో
నలరియుండును దివ్యశోభల !
మదిని పిరహము దెలియ జేయుము !
మాధవునితో నెమ్మదిన్ !

॥ అలలపైనే ॥

నీరు విడిచిన చేపకును వలె
నిశ్చలత గోల్పోయె ననుమా !
సుడులు దిరిగే పడవలాగున
ముడులు దిరుగుచు నున్నదనుమా !

॥ అలలపైనే ॥

అలసింపిన నరుగు ప్రాణము
నిలిచినను నీరగును హృదయము !
క్షణమునకు యేమగునో యేమో !
సఖియ కని వివరించి దెలుపుము !

॥ అలలపైనే ॥

చెట్టు కొక్కొక పూవుదెచ్చి
కట్టినది నను వై జయింతిగ !
వచ్చితిని యను వరునితో నా
వన్నెలన్నియు విప్పి జెప్పుము !

॥ అలలపైనే ॥

విరహిణిని నే బ్రతుక దగునా?

విరహిణిని నే బ్రతుక దగునా ?
వేయి యగ్నుల దేలిమాడుచు !
సఖియ ! నను చితి జేర్చవమ్మా !
సరసు డప్పు డిక వచ్చునేమో !

॥విరహిణిని॥

చితిని మండి శీర్షమైనా
చింతలన్నీ మాసిపోయిన !
కాంతు డప్పుడు వచ్చి చూచునా?!
కరుణ జూపునా ! కనికరించునా !

॥విరహిణిని॥

పంచ భూతములందు గలిసిన
బాంధవీ! యని నన్ను బిలుచున?
అంటుకొనునా నాదు భూతిని
ఆదరించున నాటి స్నేహము ?

॥విరహిణిని॥

కథను నాదు స్మరించునా చెలి ?
కమ్మనీ నా మదుర గీతిని !
కంటి తొలకులు నిండి భాష్పము
తొంటిగా నొడి రాల్పునా ?

॥విరహిణిని॥

ఆదరింపగ సఖియ లేదను !
ఆర్జవములో గలిసె ననుమా !
పిడికిలిని నా భూతి బట్టుక
ప్రీతి గంగను గలుపు మనుమా !

॥విరహిణి॥

ఒక్కటొకటిగ విప్పిజెప్పిన

ఒక్క లొకటిగ విప్పిజెప్పిన
పక్కటిల్లును నాడు వేడన !
అక్క! నన్నిక మందలింపకు
ముక్కలగు నా హృదయమున్ !

॥ఒక్కటొకటిగ॥

రాత్రి నిద్దర బోదు చెలియా !
రమణునే మది దలచుచుండును !
పల్లవేళలు నతని నామము
నాలపించుచు నుండునే !

॥ఒక్కటొకటిగ॥

చుక్కలుదయించుటను జూచును !
జూచుచుండును నస్తమించుట !
కలత నిద్దర యండ గూడను
కాంతునే తిలకించునే !

॥ఒక్కటొకటిగ॥

పూలు ముడువగ మనసుబోదూ !
పొలుపుగా కాటుకను దిద్దదు !
అథరమందున యలతి నగవుల
యందములు రాసీయదే !

॥ఒక్కటొకటిగ॥

మనసు గలినెను మాధవునితో
మర్మ మది నాకేమి తెలియదు !
ఒట్టి కష్టము లొందు చుంటిని !
అంతి నా మది చేష్టలన్ !

॥ఒక్కటొకటిగ॥

అమ్మలారా! కొమ్మలారా !

అమ్మలారా! కొమ్మలారా!
అలరు నా ప్రేమ సఖియలారా!
మాధవుం డీటు వచ్చె ననుచును
మంచిమాటను బలుకరమ్మా!

॥అమ్మలారా॥

విరహ తాపము పొగలు సెగలై
పొటమరించీ మిన్ను దాకెను!
ఆ మనోహరు వచ్చు వార్తను
నలరి నా చెవి వేయుడమ్మా!

॥అమ్మలారా॥

చుక్కలారా ! రిక్కలారా !
సుందరంబగు చందమామా !
మలయ పవనమ! మాలతీ లత!
మదిని తాపము దీర్పుడమ్మా !

॥అమ్మలారా॥

ఎందఱెందరొ దూతికలతో
నంద జేయగ నాదు వార్తను!
అంపితిని గద! యొక్కరైవను
నలరి దెలుపుడు విభుని భావము !

॥అమ్మలారా॥

వచ్చినా వా రెవ్వరయినను
'వచ్చె హరి!' యను నొక్కమాటను
ముచ్చటగ నా చెవిని వేయుడు !
నవ్వుముగ యానంద మొందెద !

॥అమ్మలారా॥

అడుగనులే ! అడుగనులే !

అడుగనులే! యడుగనులే!
యార్తితోని యాచింపను!
ప్రవిలిమగు మనసుతోని!
బిన్నుగ నిను జూచుచుందు!

॥అడుగనులే॥

వేదనతో, దీనతతో
వివరింపను హృదయఘోష!
ఉదయ సంధ్య రాగముతో
సదయ! మదిని బాడుచుందు!

॥అడుగనులే॥

పెదవి విప్పి మాటాడను!
మదిని కోరికను దెలుపను
అంతులేని నా వేదన
సుంత నీకు దెలుపనులే!

॥అడుగనులే॥

ఎంతకాలి మిటుల నేను
అంతులేని యాత్ర జేతు?
కొండ కోనలను దిరుగుచు
ఎండ వాసలను మ్రగ్గుచు!

॥అడుగనులే॥

ఖండితముగ నీదు మనసు
బండరాయి యని దలచెద!
కన్నీరే మిన్నేరుగ
కానిపింపదా ప్రేయ సఖ!

॥అడుగనులే॥

కలత నందను! వెతను జెందను!

కలత నందను! వెతను జెందను

కామితమున నిరాశ నందను!

ఎన్ని ఆన్మలు గాని యిటులను

సన్నుతించెద చిన్నికృష్ణా!

॥కలత నందను॥

చిన్నిపాటల బాడుకొనుచును

వన్నెలా నిను ముదిని గాంచుచు!

కన్నెగా నల గొల్లభామగ

చిన్నెలను విరజిమ్ముచున్!

॥కలత నందను॥

ఆటు ఋతువుల యందునను మఱి

యలమటించుచు నిన్ను గాంచగ!

వేదనల రాగముల దీయుచు

వేడు కలరగ నుండుదున్!

॥కలత నందను॥

చిగురుటాకుల పూవులను మఱి

చిత్రముగ నె

మనసునందున కృష్ణ విరహము

మమతతో నే దెలుపుదున్!

॥కలత నందను॥

నీదు రాకకు జేచియుండెద!

నిర్మలంబగు భక్తి తోడుత!

కనులలో భాష్పములు నిలుపుచు

రామితము నే గోరుదున్!

॥కలత నందను॥

కలిసి పాడలేను కృష్ణ!

కలిసి పాడలేను కృష్ణ!
కమ్మని నీ మురళి తోని!
వినిపింపగ లేను మదిని
విమలమైన మధుర గీతి!

॥కలిసి॥

పాటలు మాటలుగ మారె
భవ్యమైన హృదయ వీణ!
మధుర స్వరము గీతికలతో
మాయమాయె విరహముతో!

॥కలిసి॥

నీటిలోని యలలరీతి
నిలిచియుండలేదు గీతి!
పరుగు లెత్తు లేడివలెను!
పరవశింపు విరహముతో!

॥కలిసి॥

ఎన్నాళ్ళీ యెడబాటులు!
ఎన్నాళ్ళీ కష్టగాధ!
చేసిన వూజులు వ్రతములు
జేరరావు! దరికి కృష్ణ!

॥కలిసి॥

చేసిని వినరుల గైకొని
జేరరమ్ము! నాదు కుటిని!
నీ దరికిని జేరలేను!
నీవు రమ్ము! నా చేతువ!

॥కలిసి॥

అఖిల లోకము లన్నిటికి

అఖిల లోకము లన్నిటికి
ధారభూతుడవైన నిన్ను
చిన్నికృష్ణా! యనుచు బి
చిత్రమైనా రూపు జేసి!

కోటికోటి లోకములనూ
గూర్చువాడవు నీవు గాద
త్రుటిని మాయము జేయ
లోకముగ పోషించు వాఁ

ఇందు గలవని! యందు
యెందువెదికిన యందుగ
ఎందఱెందరొ బలికినా నిను
నందముగ నిన్నిటల జేసితి!

అఖిల లోకము లాక్రమించిన
యట్టి రూపము నెటులజూతును!
అఖిలజీవుల యందు గల నిను
అలవియా? గన శక్యమా? మఱి?

॥అఖిల॥

అఖిల చైతన్యమును నీవే!
యా పరంజ్యోతివియు నీవే!
అందుకే నిను జూడజాలక
యంటి 'చిన్ని కృష్ణ!' యనుచును!

॥అఖిల॥

కలువ కన్నెలు కాంతి చంద్రుని!

కలువకన్నెలు కాంతి చంద్రుని
కలువరించెడి కైవడిని నే!
కమలములు నవ భానుదర్శన
కాంక్ష కుమిలెడి రీతిగన్!

॥కలువకన్నెలు॥

అడలుచుంటిని విరహగీతిని!
అభిలషతి! యలరింపుమా నను!
కడలిపొంగుగ నాటుపోటుల
కనలు చుంటిని వేదనన్!

॥కలువకన్నెలు॥

మధు వసంతము రాకజూచెడి
మధుర కోకిల పోలికమ నే!
జలదమాలను జూడ కోరిక
ఆల మయారీ వడుపునన్!

॥కలువకన్నెలు॥

సీదురాకను గోరుచుంటిని!
నిర్మలంబగు భక్తితోడుత!
అందమగు నా యాత్మ జ్యోతిని
అలరి నీ కర్పింపగన్!

॥కలువకన్నెలు॥

అందమగు నాకాశ వీధిని
యలరు సంద్యుల రీతిగా నే
నిండుచంద్రుడు శుభజ్యోత్స్నను
నీటు గులికెడి నట్లుగన్!

॥కలువకన్నెలు॥

పరుగురెత్తే యలలపైనీ!

పరుగురెత్తే యలలపైనీ
ఉరుకురెత్తే నీటిపైనా!
పడవనడుపుచు పయనమైనా
పథికురాలిని మాధవా!

॥పరుగురెత్తే॥

అటుపోటుల యలల లేచిన
యలుముకొనినను పారి నుర్వూలు!
అరిసిపోనూ! సొరిసిపోనూ!
అందుకొన నీ పదములన్!

॥పరుగురెత్తే॥

కడలి చెలియలి కట్ట దాటి
వెడలి పొంగులు చుక్కలండిన!
కదిలి వెనుకకు మఱియోయా
కామితార్థము దీరకన్!

॥పరుగురెత్తే॥

పెను తుఫానులు పెద్దపెట్టున
పెగిలి గాలి ప్రభంజనంబై!
వీచినను నే వీసమంతయు
వెనుకచూపును చూడనోయ్!

॥పరుగురెత్తే॥

గమ్యమును నను జేరనీరా!
కష్టములు నను బెట్టకొయా!
నన్ను దానిగ యేలుకొనుమా!
నావ నద్దరి జేర్చుమా!

॥పరుగురెత్తే॥

వార్త లంపితి! లేఖ లంపితి!

వార్త లంపితి! లేఖ లంపితి!
వరుసగా దూతికల నంపితి!
వచ్చు జాడలు గానిపింపపు
వరుని జేరెనా! జేరలేదో!

॥వార్తలంపితి॥

కోకిలమ్మను జేరి విభునకు
కోమలముగా దెలుపమంటిని!
మధ్యలోనే మఱి పోయెనా!
మాధవుని దరి జేరలేదో!

॥వార్తలంపితి॥

చిలుక పడుచుకు చీటివ్రాసి
చెలుని కిమ్మని సాగనంపితి!
దారిలో నది జారిపోయెనా
దారి యేదిక విభుని రాకకు!

వార్తలంపితి॥

అంచభామకు నందె తొసగి
యలరి విభునీ దెమ్మనంటిని!
దారిలో తామరలు గనెనో
దారితప్పెనా! యేమి నేతును?

॥వార్తలంపితి॥

ఎవరి బాధలు వారివే గద!
యెవరి నన్నను నేమి ఫల మిక!
కన్నులను జీకట్లు క్రమ్మెను
కాంతు దెప్పుడు వచ్చునోకద!

॥వార్తలంపితి॥

సెలయేఱులు జలజల పారే

సెలయేఱులు జలజల పారే

ఓఱుశబ్దము చేసే చోటా!

తిన్నెలపై వెన్నెల బఱచిన

చిత్రములా తోచే చోటా!

॥ సెలయేఱులు ॥

మనుషులు వడితెరుగనిచోటా

మాదుర్యం విరిసే చోటా!

ప్రేమ యురీ పొంగేచోటా

ప్రీతి విరిసి మెరిసే చోటా!

॥ సెలయేఱులు ॥

మంచుకురియు హేమంతంలో

మదురభక్తి నిను బాడుచునూ!

హరిపూజకు బోయే వేకువ

నణకువతో జెప్పాలనీ!

॥ సెలయేఱులు ॥

కొంనిగట్టు కూర్చొని యెంటిగ

కూరిమితో నవినయంగా

కలువపూల కన్నుల జూస్తూ

కాంక్ష నీకు దెలుపాలనీ

॥ సెలయేఱులు ॥

వీ మురళి స్వనముల లోపల

నిర్మలమై పోవాలనీ!

నీ జ్యోతిసి జ్యోతిసి గలిపి

నిత్యశాంతి నందాలనీ!

॥ సెలయేఱులు ॥

విరహగీతము విన్నవించితి !

విరహగీతము నిన్నవించితి !
వేయి రేకల పూవుగా నదె !
వెన్నెలకు పతె చిన్నె చాలుకుచు
నెన్నో సౌగంధులు బోయితిన్ !

॥విరహ గీతము॥

అఖిలపతి వని యాత్మబంధువు
ననుచు బలికితి ప్రీతి తోడను !
జలధి తరగల మ్రోతవలె మది
నలరు కాంక్షను దెలిపితిన్ !

॥విరహ గీతము॥

పూచినా, క్రొమ్మవి పైసీ
పొలుపు గులుకుచు తుమ్మెదల గమి
ఆడిపాడిన రీతి నీకై
యటమడించితి వేదనన్ !

॥విరహ గీతము॥

చిలుకవలె నే విప్పి జెప్పితి
చిత్రమగు నా మనసు కోరిక !
జాలువారిన యేటివలె నే
వేల పదములు బాడితిన్ !

॥విరహ గీతము॥

అంజలుల గైకొనుము మాధవ !
యవధరింపుము! ఆత్మ వేదన !
జ్యోతి జ్యోతిని గలియు వలకును
ప్రీతి, న్నేవాము నిలుపుమా !

॥విరహ గీతము॥

అఖిలపతి నిను ఎడిచి వచ్చితి !

అఖిలపతి! నిను ఎడిచి! వచ్చితి!
అందలము దిగి క్రింది కొచ్చితి !
మఱల సీకై మగువ మాదిరి
మర్మముగ విలసిందు చుంటిని !

॥అఖిలపతి॥

ఉదయ సంధ్యల కాంతు లందున
నుదితమైనా యరుణ కాంతివి !
వేఱుబడి నే భువిని జడితిని !
వింత మలినపు కాంతినై !

॥అఖిలపతి॥

ఊర్వశి వలె నురుకులెత్తి
పరుగులెత్తి పరవశించి !
ఉర్బి సుఖముల సందగా నే
నూడి ఒడితిని ధరణిపై!

॥అఖిలపతి॥

పుడమి సుఖముల ధూతి నెఱిగితి
పున్నమి వెన్నెలల జూచితి !
ఎండచూపు లటంచు దెలిసితి !
అంద నీవే యలటిసి !

॥అఖిలపతి॥

ఇంక చును గొను సీదు జ్యోతిని
అంతరంగము హత్తుకొనుమా !
కాంత యపరాధము! కమింపుము!
కాంతుడవు గద! సత్కృపన్ !

॥అఖిలపతి॥

అది యంతములేని నిన్నూ !

అది యంతములేని, నిన్నూ!
యందముగ యొక రూపు గూర్చి!
మనసునను బజియించు చుంటిని
మాధవా! యిది పోషమా?

॥అది యంతము॥

అంబుధికి పలె నంతమెఱుగని
యావలొడ్డుకు జెరగా నే !
వింతగా నీ సాయ మడుగుట
విన్నపం బిది పోసమా?

॥అది యంతము॥

ఓక్కపాదము సూమియంతము
నొదిగి పోయిన వింత విందును !
అట్టి నీ హృది నుండగోరుట
యనఘ! యిది యన్యాయమా ?

॥అది యంతము॥

కోటి కోటి లోకములకును
గూర్చి నేతవు ! రక్షకుండవు !
అట్టి నీ దయ నందగోరుట
యధిప! యది విపరీతమా ?

॥అది యంతము॥

అట్టి మంగళ వాముడివు! నే
నందుకే నీ శరణు వేడితి !
ఎట్టికోర్కెలు తేవులే! నా
యిష్టమును నీ వెఱుగుదువులే !

॥అది యంతము॥

జన్మ జన్మల బంధ మిదిరా !

జన్మ జన్మల బంధమిదిరా !

జారి పోదేనాటి కై నను !

మధుర స్నేహపు ముడులురా యివి

మానిపోవే నాటికై నను!

॥జన్మ జన్మల॥

మదు వసంతము నీవుగావా ?

మధుర కోకిల నేనుగాదా ?

ఆ మనోహర మంజులంబగు

అచిల నీ నా స్నేహముల్!

॥బన్మ జన్మల॥

నే మయూరిని! నీవు మేఘము!

నృత్య మాడెద! నిన్ను జూడగ !

అంత తీయని ప్రీతి బంధము !

అధిప! నీకును నాకుసా!

॥జన్మ జన్మల॥

నీవు స్వామివి! నేను దాసిని!

నిత్య సూతన! యచ్యుతా! హరి!

జన్మ జన్మలు గడిచినా నీ

స్మరణ మానితినా మఱి?

॥జన్మ జన్మల॥

ఆరిపోసి దీపమును వలె

అంబరంబున ధ్రువుని పోలిక

వీడిపోని స్నేహ బంధము

వేయి జన్మల కై ననూ!

॥జన్మ జన్మల॥

మబ్బు చాటున చందమామగ

మబ్బు చాటున చందమామగ
మర్మమేలను గానిపింపగ?
ఒక్క మాచిబు వచ్చి దయ గను!
నిక్కటులలో నుంటిరా!

॥మబ్బు చాటున॥

ఆకు చాటున ఘాపు లాగున
యంతటి కినుకెల స్వామీ!
కంటికి కవిపించి పోయిన
కాసులన్నీ గొందునా?

॥మబ్బు చాటున॥

ముద్దుగా మోహన యనంటిని!
రద్దిజేసితి! రవలుజేసితి!
చాటుగా నొక పలుకు బలికిన
నోటిముత్యము రాలునా!

॥మబ్బు చాటున॥

పలుకులే బంగార మాయెను
బరగ నీ దయ యెంత దూరము!
ఓరచూపే కఠినమాయెను!
ఓర్వలేనుర! నిర్దయా!

॥మబ్బు చాటున॥

నవరసంబులు నాట్యమాడే
నవ్యగీతము బాడి జూపితి!
సవ్యమని తల యూపి యూపిన
సర్వమును హరియింతునా?

॥మబ్బు చాటున॥

ఏటియందున శిలకు వోలెను

ఏటియందున శిలకు వోలెను
నీటియందున దొరలు కొనుచును!
సన్న నై శివలింగమునువలె
చెన్నుగా నే మారుచున్!

॥ఏటియందున॥

వేదనాశ్రువులందు మునుగుచు
విరహమున నే సుడులు దిరుగుచు!
ఏటిపాటను బాడుకొందును
నీటియలలను మునుగుచున్!

॥ఏటియందున॥

పడవ పాటకు జతగ బాడుచు!
పరివశించి భక్తితోడుత!
చిన్నికృష్ణుని విరహగీతము
చిట్టి పొట్టి మాటలన్!

॥ఏటియందున॥

దరుల యందున షణ్ము నిలిచి
తరుల యందున పూల తీవెల!
చిన్నికృష్ణుని వార్తలను వే
చెన్నుగా నే నడుగుదున్

॥ఏటియందున॥

అలలయందున దొరలు కొనుచును
అరిగి యరిగి తరిగి తరిగి!
అలరి కృష్ణుని యందు గలియుదు
అతని హృది నే జేరుదున్!

॥ఏటియందున॥

రంగు రంగుల పూలపుప్పొడి

రంగు రంగుల పూల పుప్పొడి
రసములను నే నేర్చి కూర్చి !
నీ మనోహర రూప చిత్రము
నీరవాణా ! వ్రాసితిన్ !

॥రంగు రంగుల॥

కోకిలమ్మా కూర్చి మెచ్చుచు
కుహకుహ యని పాటబాడెను !
చిలుకకన్నెలు చిత్ర మనుచును
జేరి జూచెను మెచ్చుచున్ !

॥రంగు రంగుల॥

అంచ కన్నెలు నరిరిజూడగ
యందెలా రవళులను మూగి !
షిశిలి పిట్టలు బ్రీతిజూచెను
ప్రియతమా ! నీ చిత్రమున్ !

॥రంగు రంగుల॥

కొలని లోపలి కలువ భామలు
కొసరిజూచెను లేడి పడుచులు !
వన్య మృగములు ! వనవిహంగము
లన్ని మెచ్చెను చిత్రమున్ !

॥రంగు రంగుల॥

ఎవరు మెచ్చిన మెచ్చకున్నను
నీవు మెచ్చగ నే లించించితి !
మనసులో ప్రతిబింబమే యిది !
మాధవా ! యీ చిత్రమూ !

॥రంగు రంగుల॥

విరహగీతము బాడుకొనుచును !

విరహ గీతము బాడుకొనుచును
వీధులందున దిరుగుచుంటిని !
కిన్నెరను నే మీటుకొనుచును
కీర్తనల శ్రుతిలయల బాడుచు !

॥విరహ గీతము॥

కొలకులందున కలువ భామల
కూరిమిని తామరల గాంచుచు !
మురళిలోలుని యడుగుచుంటిని
మోదమలరగ గాంచిరా యని !

॥విరహ గీతము॥

ACC NO. 25793
పరుగులెత్తే లేడి కనుగాని
పాట నాపీ మాట యనుచును ! 784
చిన్నికృష్ణుని జూచిరా యని DLR
జేరి యడిగితి విన్నపముగా ! 20-00

॥విరహ గీతము॥

వంగినా కొమ్మలును గలిగిన
చిన్ని చిన్నీ పూలతోడను !
అందమగు తరువులను నడిగితి
చందమగు శ్రీకృష్ణదేవుని !

॥విరహ గీతము॥

పాడుకొనుచును బోవుచుంటిని !
ప్రవిలమగు నా హృదయగీతిని !
కంటిసీరము లోలుకు చుంటిని !
కాల్వలై జన వనములందున !

॥విరహ గీతము॥

సుందరంబగు నీదు మోమును

సుందరంబగు నీదు మోమును
అందముగ నే హృదిని గాంచుచు !
చెన్నుగా నీను బిలుచుచుంటిని
వన్నెలా కృష్ణా !

॥సుందరంబగు॥

అంతరంగము నందు నెపుడును
నాడుచుందువు మురళి తోడను !
చిందుచును జిఱుగజ్జియలతో
జేరి నృత్యములన్ !

॥సుందరంబగు॥

కొండ కోనలనుండి వినబడు
మెండుగా నీ మురళి స్వనములు !
వంతబాడును ప్రకృతి యంతయు
సంతసము తోడన్ !

॥సుందరంబగు॥

నింగితారల నుండి వినబడు
రంగుగా నీ మురళి గానము !
వెన్నెలా దీవెలను మీటగ
సన్నగా ధ్వనులన్ !

॥సుందరంబగు॥

మల్లె పూవుల దండతోడను
మది హరించెడి నెమ్మిపించము !
చిందుచును జిఱునవ్వులను మఱి
జేరవత్తువుగా !

॥సుందరంబగు॥

కలత నందను ! నలత జెందను !

కలతనందను ! నలత జెందను !

కామితమున నిరాశ జెందను !

ఎన్నిజన్మలుగాని యిటులను

సన్నుతించుచు నుందునూ !

॥కలతజెందను॥

చిన్నిపాటల బాడుకొందును

వన్నెలను నిను మదిని గాంచుచు !

కన్నెగా నల గొల్లభామగ

చిన్నెలను విరజిమ్ముచున్ !

॥కలతజెందను॥

ఆఱుఱుతువుల యందునను మఱి

యలపటించుచు నిన్ను గాంచగ !

వేదనల రాగముల దీయుచు

వేడు కలరగ నుండెదన్ !

॥కలతజెందను॥

చిగురుటాకుల చిన్ని పూవుల

చిత్రమగు సెలయేఱులను మఱి !

మనసునందున కృష్ణపరహము

మమతతో నే దెలుపుదున్ !

॥కలతజెందను॥

నీదు రాకకు వేచియుండెద

నిర్మలంబగు భక్తి తోడుత !

కనులలో భాష్యములు రాల్పుచు

కామితము నే గోరుచున్ !

॥కలతజెందను॥

మల్లె పూవుల మాల యెచటికి ?

మల్లెపూవుల మాల యెచటికి?
మౌనముగ పయనించు చుంటివి ?
అలలపైనే తెరలపైనే
అందముగ వాసనలు జిమ్ముచు !

॥మల్లెపూవుల॥

నేను జెందిన విరహ వేదన
నేను బాడిన విరహ గీతిక !
నాదునకు ఓనిపించెనా మణి
నాదు గీతిక నాదముల్ !

॥మల్లెపూవుల॥

వేదనల మది నందకనుచును
విరహ భాష్పము లొలుక కనుచును
దెలిపినాడా ప్రాణ విభుడును
ఢీయసి భాషణలతో !

॥మల్లెపూవుల॥

వచ్చుచుంటిని యనుచు బలుకుచు
మాచ్చికను నిను దెల్పు మనుచును !
దీరమున నే నున్న చోటికి
జేరుకొమ్మని బలికెనా?

॥మల్లెపూవుల॥

అవని మాటల యాలకించీ
అందముగ పయనించి యెచటికి
మచ్చికను నిటు వచ్చినాడా!
మడుచిమల నిల జిందుచున్ !

॥మల్లెపూవుల॥

అరిసిపోవుట లేదు కృష్ణా !

అరిసిపోవుట లేదు కృష్ణా !

అందమగు నా మధుర గీతము ;
నిన్ను మదిలో దలచు నెపుడును
నీదు విరహము తోడుతన్ !

॥ అరిసిపోవుట ॥

గుండెలోపల కుమిలి పోవదు !
కూర్మి తనలో చిన్న జోవదు !
సొగసుగా నిను దలచి మదిలో
శోకమును రాసీయదూ !

॥ అరిసిపోవుట ॥

వెన్నెలా వాకలను జడియదు !
వేడు కలరగ పాట బాడును !
మనసు నిబ్బరమునను నుంచును
మదురిమలనూ విమ్ముచున్ !

॥ అరిసిపోవుట ॥

సంజలా వన్నెలను గాంచుచు
సరసతను మది గోలుపోవదు !
పూవులా పొదలన్ని దాటును
బూనికను వన సీమలన్ !

॥ అరిసిపోవుట ॥

నిన్న మొన్నను నంకురించిన
సన్ననీ విరహమును గాదూ !
ఎన్నినాళ్ళదో? జన్మజన్మల
వన్నె బాడీన విరహమూ !

॥ అరిసిపోవుట ॥

కలువ పూవుగ యుండి కొలనున

కలువపూవుగ యుండి కొలనున
కమ్మనీ వాసనల జిందుచు !
నిర్మలంబగు భక్తి తోడుత
నీదు గీతము బాడుచున్ !

॥కలువపూవుగ॥

వెన్నెలా వానలను దడియుచు
వేదు కలరగ చందమామను !
చిన్నితారల కనులగాంచుచు
కణ్ణ! నిను నే బాడుచున్ !

॥కలువపూవుగ॥

నీటిపక్షుల కలకల ధ్వని
నిరవధికమగు తుమ్మెదల ధ్వని !
మలయ మారుత వీచికలకును !
మది చలించును వేడుకన్ !

॥కలువపూవుగ॥

గాలిలేసీ సమయ మందున
కలతలేసీ దీపమునుగా !
నీదు రాకకు నెదురుజూచుచు
నిలిచియుండుదు భక్తితోన్ !

॥కలువపూవుగ॥

గ్రీష్మ మందున యేటి పాటగ
సన్న సన్నగ విరహ గీతము!
పాటబాడుచు నుండు కృష్ణా !
బరవశించుచు నా కుటిన్ !

॥కలువపూవుగ॥

హృదయమా! రొద లింక మానుము !

హృదయమా! రొద లింక మానుము
సదయుక్తే విరిపింప మామము !
అవిగొ! మురళీ మధుర స్వనములు
నారికింపుము నెచ్చెలీ !

॥హృదయమా॥

శిక్కు లన్నియు తేజ మాయెను
మిక్కిలీ పుష్పొడులు రేగెను!
మందపవనుని మర్మర ధ్వని
మధురిమల నదె! గాంచవే !

॥హృదయమా॥

సప్తస్వరముల సరసగీతము
సరసముగ యంతట ధ్వనించెను !
అఖిలలోకము నణువు నణువును!
నలరుటను గమనింపవే!

॥హృదయమా॥

దివికి భువికి దివ్యతేజము
తీవెలై వారధిని గట్టెను !
ఇన్ని నాకుల యిష్టదైవము
నింపుగా నట దోచెడిన్ !

॥హృదయమా॥

మధుర మురళిని చేత బట్టుక
మంజులంబగు నభయ ముద్రను !
భువిని పాదము బెట్టెనే హరి
భూతకోడివి గావగన్ !

॥హృదయమా॥

ఓంటరిగ దా విపిన మందున

ఓంటరిగ దా విపినమందున
ఓంట నీవని చిన్నికృష్ణా!
కంట నీరొలుకుచును మదిలో
చంటి పాపగ నేర్చుచున్!

॥ఓంటరిగ॥

వారి పొడవున విరుల నేరుచు
వేదనను కన్నీరు రాల్చుచు!
మాలగా ప్రచ్చినది నీకై
మనసునను నిను దలచుచున్॥

॥ఓంటరిగ॥

చిలుకలను గోరింకలను మఱి
జేరి కోకిల నడుగుచును దా
తరువులను టూ దీవెలను దరి
కొలను తామర పూవులన్!

॥ఓంటరిగ॥

అందమైనా లేడి కనులను
శందముగ గాంచుచును నీకై!
చిందినా వేదనల తోడను
కంటి నిను బ్రక్షించుచున్!

॥ఓంటరిగ॥

విపిన వీధిని నిన్నుబాడుచు
వేదనను మీటుచును కిన్నెర!
నన్ను బంపెను హంసభామనా!
నవ్వు మనుమాంబలులతోన్!

॥ఓంటరిగ॥

పతిని బిలువగ బంపుచుంటిని!

పతిని బిలువగ బంపుచుంటిని!
బరగ నిను ఓ రాజహంసా!
వినయముగ వినిపింపు విభునకు
విమలమగు నా ప్రార్థనల్!

॥పతిని॥

దూరభారం బనుచు మనసున
దారి తప్పకు జారిపోవకు!
కాటుకను కన్నీరు తోడను
పాట వ్రాసితి లేఖలన్!

॥పతిని॥

జన్మ జన్మలనుండి గోపిక
జాలిగా ప్రార్థించు చున్నది!
విమలమగు గీతములబాడుచు
నమలమగు భావములతో!

॥పతిని॥

నిర్మలంబగు కొలని లోపలి
నిలిచి జూచెడి కలుపభామగ
దీపమునువలె నిన్ను గాంచుచు
దీనతను బ్రార్థించుచున్!

॥పతిని॥

నీ నిరీక్షణమందు దానిగ
నిలిచి యున్నది తక్కితోడుత
అదుకొను మని తెలుపవే సఖి!
యండుకొను మను వినతిని॥

పతిని॥

కందిపోయెను చిందిపోయెను!

కందిపోయెను! చిందిపోయెను!

కమ్మనీ నా విరహగీతము!

చిన్నికృష్ణుని మది దలంచుచు

వెన్నెలలు గురియున్!

॥కందిపోయెను॥

అతని గాంచగ మది దలంచును

నాలపిలపగ మధుర గీతము!

పన్నుగా పదములను నంటగ

పాట మది దలచున్!

॥కందిపోయెను॥

కొండ కోనలును థ్వనింపగ

కూడి కోకిలతోని జతగా!

వెన్నె లందున పాట బాడగ

విమలతర వాచన్!

॥కందిపోయెను॥

తీయతీయని తేనె పాటల

తీరుగా చా మునిగి జేలుచు!

సన్ననీ సెలయేటి జాలున

సఖియ రాగములన్!

॥కందిపోయెను॥

విరహగీతము తనదు బ్రదుకని

విరహమే తన జీవ మనుచును!

వేడు కలరగ కృష్ణభక్తియే

విమలపథ మనుచున్!

॥కందిపోయెను॥

హంసభామా! యరుగు మరుగుము!

హంసభామా! యరుగు మరుగుము!

అతిరయంబున నాడు కడకున్!

మధుర స్వరమున బలుకు మమ్మా!

మాధపునీతో నాడు విరహము!

॥హంసభామా॥

కలువ కాదగ మారె ననుచును

కాంతి హిగంజాయె ననుచును!

ఉంగరాళే దండకడియము

లంగనకు భాసించె ననుమా!

॥హంసభామా॥

నిన్ను వెదుకుచు నూరువాడలు

నీరసించిన దనుచు బలుకుము!

కిన్నెరను జతజేసి బాడుచు

చిన్నెలన్నియు బాసెననుమా!

॥హంసభామా॥

కంత మేమో నన్నబడియెను

కంటినీరే కాల్య లాయెను

వింతగా జనులంత జూచి

'వెళ్లి' యంచును బలికి రనుమా!

॥హంసభామా॥

తప్పులను మది నెంచకనుమా!

తిప్పులను నన్ను బెట్టకనుమా!

అత్తు నీ కర్పణము జేసివ

యతివ! యను నెమ్మదిగ విడుతో!

॥హంసభామా॥

వెన్నెల నురుగులు

వెన్నెల నురుగులు నిరియించేటి!
వేలకాంతులను వెలయించేటి!
కిన్నెరసానీ యొడ్డున గూర్చొని
సన్ననిగొంతున కీర్తించా!

॥వెన్నెల॥

కలకల పాఠే కృష్ణమ్మానది
గలగల పాఠే గోదావరినది!
ఒడ్డున నిలిచి ఓ ప్రభూ! యనుచు
ఒక్కొక్క గీతము ఘోషించా!

॥వెన్నెల॥

భద్రాచల యారామ భద్రుని
భక్తిని తిరుపతి వెంకన్నలనూ!
పాదయాత్రలను గనుగొని తీరుగ
భక్తిని కీర్తన లొలికించా!

॥వెన్నెల॥

శ్రీశైలమునూ, సింహాచలమును
జేరి దేవతల నందఱు గొలిచి!
తెలుగు వూపులను బూజించిమఱి
తెలుగు కీర్తనల స్తుతియించా!

॥వెన్నెల॥

ఏ తీర్థము! ఏ క్షేత్రము జూచిన
ఇందు నందునను నెందును విండును!
నీ మురళి స్వర మధుర గానమే
నీలం మంతయును వినిపించున్!

॥వెన్నెల॥

మధుర కిన్నెరను జేతనుబట్టి!

మధుర కిన్నెరను జేతనుబట్టి
మంజులంబునగు గీతముతాసి!
వాడవాడలను వెదికితిని! నీ

జాడ వెదుకుచును నలసితిని!

॥మధుర॥

నిన్ను వెదుకుచును నీరసించినా
వన్నెలాడినీ గాదటరా!
ఎందు దాగితివా! శ్రీరమణా! న
వ్నెందు కిట్టులన వేతువురా?

॥మధుర॥

ఎదురు వడిన యా సాధు పురుషులను
ఎచ్చట యని నిన్నడిగితిని!
మల్లె మాలతీ పూలతీవెలను
ములతీ లతల నడిగితిని!

॥మధుర॥

ఎవ్వరు దెలుపరు నీదు జాడలను
ఎందు వెదికినా కనబడవూ!
కన్నుల నీరే కాలువ గట్టెను
కఱుగ దాయెగా నీ మననూ!

॥మధుర॥

కొమ్మవీడినా తీవెలాగు నే
నెన్నో యిడుమల బడుచుంటి!
కన్నా! నీవే దిక్కని యంటిని!
కనికరింపుమా! గోపికనూ!

॥మధుర॥

అందఱిలో దెలపాలంటే

అందఱిలో దెలపాలంటే
అది యేమో! భయం భయం!
ఒంటరిగా దెలపాలంటూ
ఉందీ నా మనోరథం!

॥అందఱిలో॥

లయ లాశం తోడు లేక మఱి
లాలివ్యం ఒరికబోస్తూ!
మదురాక్షర పదములతోనే
మదురగీతి పాడాలనీ!

॥అందఱిలో॥

కొందరిలో కోసలలో
కూరిమి వన వీడులయందున!
వేరెవ్వరు లేనిచోటనూ
వివరించాలని వుంది!

॥అందఱిలో॥

మరి సంధ్యల కాంతులు వడినా
మందారపు చిగురుల క్రిందా!
పున్నమిని వెన్నెలరాత్రీ
పూరింట్లో నిశ్చలభక్తిని!

॥అందఱిలో॥

నీ మురళీ స్వనముల లోపల
నిర్మలమై పోవాలనీ!
నీ జ్యోతిని జ్యోతిని గలిసీ
నిత్య శాంతి పొందాలనీ!

॥అందఱిలో॥

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ గ్రంథాలయ సంస్థవారి అనుమతి నందబడినవి.

లలిత గీతాలు

(పుస్తకముల కన్నిండికి నైదేషను నంబర్లు గలవు)

1) విజయ మంగళం	4-00
2) ఆనంద మంగళం	4-00
3) పాలేటి తరగల్లో మల్లి	6-00
4) శ్రీరామచంద్రసుథ (కీర్తనలు)	4-00
5) కృష్ణదాసి	4-00
6) చిగురులు-పువ్వులు	4-00
7) హరిదాసి (గోదాదేవి పాటలు)	2-00
8) గిరిజా కల్యాణము (ద్విపదలో)	10-00
9) శ్రీగోదాదేవి పాటలు	2-00
10) పూరిరథం (గేయములు)	6-00
11) మానగీతాలు	6-00
12) కన్నీటి పువ్వులు	6-00
13) శాంతిగీతం	6-00
14) మధుర గోపిక	8-00
15) మురళీస్వనాలు	8-00
16) పిల్లనగ్రోవి పిలుపులు	8-00
17) సుందరకాండము	15-00
18) శ్రీమురళి	10-00
19) దీపలేఖ (చదువు వెలుగు నాటిక)	8-00
20) వీధి దీపం (కవితలు)	5-00

నూతన ప్రచురణలు

1) ఆనంద యాత్ర (లలిత గీతాలు)	20-00
2) మంచు ముత్యాలు "	12-00
3) శ్రుతిలయలు "	12-00
4) శ్రీ భగద్గీత చతురస్ర గీతికలతో	18-00
5) కలబోసిన ముత్యాలు (నూత్తులు) (1000 ఆటవెలది, గీత పద్యాలతో)	20-00
6) శ్రీరామకథా సుపాలహరి బాలకాండము (చతురస్ర గీతికలతో)	25-00
7) సుందరకాండము (నైదేవుని నంబరు గాదు)	15-00
8) విరహగీతము (ముత్యాల సరాళితో)	20-00

వెలువడనున్న గ్రంథములు

- 1) ఆనంద గ్రంథి (లలిత గీతాలు)
- 2) శ్రీరామకథాసుపాలహరి (చతురస్రగీతికలతో)
(అయోధ్యకాండము) - మొదటి భాగము

పతులకు :

పి. మర్గారావు యం.ఓ.యల్. అడవి దేవులపల్లి P. O.

(వయా) మిర్జాలగూడ, నల్లగొండజిల్లా : 508 207.